

SESIUNEA MARI ADUNĂRI NAȚIONALE

Științea

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXV Nr. 6838

Marți 21 decembrie 1965

6 PAGINI — 30 BANI

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

La Palatul Marii Adunări Naționale au început luni dimineața lucrările celei de-a IV-a sesiuni a Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România.

Orele 10. Deputații și invitații sălăuți au puterice aplauze sosirea în sala a conducătorilor partidului și statului nostru.

În loja din dreapta iau loc tovarășii Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Alexandru Birlădeanu, Emil Bodnaru, Petre Borilă, Constantin Drăgan, Alexandru Drăghici, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Rădulescu, Leonie Răuțu, Leonin Salajan.

În loja din stânga se află membrii Consiliului de Stat.

La lucrări asistă numeroși invitați: miniștri, conducători de instituții centrale și organizații obștești, academicieni și alți oameni de știință și cultură, generali și ofițeri superiori, reprezentanți ai oamenilor muncii din întreprinderi și instituții bucurestene, ziaristi români și străini.

Sint de lafă șelii misiunilor diplomatice acreditate la București.

Președintele Marii Adunări Naționale, Ștefan Voitec, deschide lucrările sesiunii. Cel prezintă păstrează un moment de reculegere în memoria deputatului Barbu Solomon.

Deputații au votat în unanimitate următoarea ordine de zi a sesiunii:

1. Verificarea legalității alegerii deputatului declarat ales în circumscripția electorală nr. 12 — Berești, din regiunea Galați.
2. Proiect de lege cu privire la înființarea, organizarea și funcționarea...

rea Consiliului Național al Cercetării Științifice.

3. Proiect de lege pentru adoptarea Planului de Stat al economiei naționale pe anul 1966.
4. Proiect de lege pentru adoptarea Bugetului de Stat al Republicii Socialiste România pe anul 1966.
5. Proiect de lege cu privire la protecția muncii.
6. Proiectul Regulamentului de funcționare a Marii Adunări Naționale.
7. Propuneri pentru componența unor comisii permanente ale Marii Adunări Naționale.
8. Aprobarea decretelor cu putere de lege emise de Consiliul de Stat.

(Continuare în pag. a III-a)

EXPUNEREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU, SECRETAR GENERAL AL C. C. AL P. C. R., CU PRIVIRE LA ÎMBUNĂTĂȚIREA ORGANIZĂRII ȘI ÎNDRUMĂRII ACTIVITĂȚII DE CERCETARE ȘTIINȚIFICĂ

Dragi tovarăși, deputați și deputate,

Actuala sesiune a Marii Adunări Naționale este chemată să dea putere de lege unor măsuri consacrate îmbunătățirii activității într-unul din sectoarele de mare importanță ale vieții noastre sociale, cercetarea științifică.

Congresul al IX-lea al partidului a elaborat un program vast și multilateral de dezvoltare a patriei. Pornind de la experiența proprie și de la concluziile oferite de societatea modernă care demonstrează că industrializarea este singura cale spre progres și civilizație, spre o viață prosperă și îmbelsugată, partidul a pus în centrul politicii sale continuarea neabătută a industrializării patriei, creșterea cu precizie a industriei grele, în special a industriei constructoare de mașini. Dezvoltarea industriei noastre socialiste se va realiza pe baza tehnicii celei mai avansate, a introducerii continue în producție a celor mai noi cuceriri ale științei — aceasta fiind condiția hotărâtoare a satisfacerii unei productivități înalte, a satisfacerii nevoilor societății în plin avânt. Paralel cu aceasta, Congresul și plenara Comitetului Central din 11—12 noiembrie au hotărât intensificarea eforturilor pentru întărirea bazei tehnico-materiale a agriculturii și organizarea producției agricole intensive, în vederea dezvoltării continue a agriculturii noastre socialiste.

Va lua o amploare și mai mare activitatea de construcții în vederea îndeplinirii marilor sarcini ale planului de investiții, se vor dezvolta transporturile, comerțul socialist, serviciile publice, se va ridica standardul de viață al populației, vor cunoaște un nou avânt învățământul, cultura și arta.

În realizarea acestor obiective mărețe trase de Congresul partidului nostru, care necesită concentrarea forțelor întregului popor, un rol de seamă revine științei.

În elaborarea întregii sale politici, a direcțiilor generale de dezvoltare a țării, partidul nostru pornește de la știința despre lume și societate a proletariatului — marxism-leninismul — aplicând-o în mod creator la condițiile noastre concrete. Construirea socialismului — orinduirea socială superioară a omenirii — se înfăptuiește pe baza științei celei mai înaintate, a folosirii legilor obiective de dezvoltare a societății; în aceasta constă esența superiorității societății noastre socialiste.

Întreaga istorie a civilizației umane demonstrează importanța cuceririlor gândirii științifice pentru progresul vieții sociale în toate epocile, pentru cunoașterea și transformarea de către om a naturii și societății. Este cunoscută importanța pe care o are teoria; odată înșușită de mase și aplicată în practică ea se transformă într-o uriașă forță materială. Influența pe care o exercită știința asupra dezvoltării sociale în epoca contemporană crește nemăsurat. Aplicarea în practică a rezultatelor sale face ca știința să devină o însemnată forță de producție, un factor hotărâtor al mersului înainte al economiei și culturii, al întregii societăți socialiste.

Trăim în perioada celei mai ample revoluții tehnico-științifice care modifică în mod radical condițiile producției materiale și posibilitățile de valorificare a bogățiilor naturale în folosul omului, asigură fabricarea pe scară industrială a unor noi și largi game de produse.

Fizica — stăpânirea crescândă a forței atomului, matematica, cibernetica, automatica, chimia modernă, biologia au deschis uriașe perspective de sporire a avuției materiale a lumii, de creștere a forțelor de producție ale societății, de largire a orizontului cunoașterii și a vieții spirituale a popoarelor. A subaprecia, în aceste condiții, rolul științei, a nu depune eforturi susținute pentru stăpânirea marilor ei cuceriri, a nu te strădui să mergi în ritm cu progresul științei secolului nostru înseamnă a te condamna cu bună știință la stagnare și înapoiere, cu repercusiuni serioase asupra dezvoltării societății pentru o lungă perioadă de timp. Aceasta aduce daune intereselor poporului, dezvoltării națiunii, asigurării independenței și suveranității naționale, înfloririi patriei.

Pornind de la marile obiective de viitor, Congresul partidului nostru a trasat sarcina intensificării activității de cercetare științifică și folosirii pe scară tot mai largă a rezultatelor ei în producția materială, în tehnica și economie, în cultură, a subliniat necesitatea sporirii contribuției oamenilor de știință și cercetătorilor la întreaga viață socială, la progresul neîntrerupt al orânduirii socialiste.

În decursul timpului, din rîndul poporului nostru s-au ridicat personalități remarcabile care și-au închinat întreaga viață, talentul, energia, puterea de creație științifică, propășirii țării, eliberării sociale și naționale a poporului, îmbunătățirii condițiilor sale de

viață. Savanții români care au făcut cinste patriei și veacului lor au fondat strălucite școli de matematică, fizică, chimie, geologie, medicină, istorie, sociologie, ridicând prin operele lor prestigiul științei românești, făcând să crească contribuția țării noastre la patrimoniul științei mondiale. Toate acestea dovedesc nescutetele izvoare de talent, capacitate și energie creatoare cu care este înzestrat poporul român.

În anii puterii populare — în condițiile avîntului construcției socialiste — știința a cunoscut în țara noastră o dezvoltare ascendentă. Cercetătorii și oamenii noștri de știință au continuat și dezvoltat cu succes tradițiile progresiste ale înaintașilor, au dus mai departe ceea ce a creat valoros poporul nostru în trecut în acest domeniu, obținând realizări importante pentru dezvoltarea țării, cunoscute și apreciate și peste hotarele patriei. Înșușindu-și concepția științifică care stă la baza activității partidului, oamenii de știință din țara noastră au adus o contribuție însemnată la abordarea diferitelor domenii ale științei în lumina materialismului dialectic și istoric.

Au fost întreprinse numeroase studii matematice cu privire la mecanismele automate, teoria informației și cibernetica economică. S-au efectuat importante cercetări în domeniul fizicii concretizate în lucrări de valoare științifică. Aplicațiile radioizotopilor au avut o eficacitate însemnată în prospecțiunile geologice, în controlul funcționării unor agregate siderurgice și instalații din industria constructoare de mașini, în controlul calității producției, în medicină și altele. S-au elaborat noi scheme de automatizare a reactoarelor și noi tipuri de dispozitive semiconductoare necesare automatizării industriei.

S-au făcut cercetări îndreptate spre îmbunătățirea indicilor tehnico-economici ai agregatelor siderurgice și instalațiilor metalurgice, reducerea consumului de combustibili deficitari și de metal, însușirea de noi produse și tehnologii. În domeniul chimiei s-au efectuat cercetări științifice cu o largă aplicație în producție, în industria petrochimică, a maselor plastice, a substanțelor necesare chimizării agriculturii etc. S-au largit cercetările în domeniul științelor geologice, în biologie, în medicină și în alte domenii ale căror rezultate contribuie la dezvoltarea economiei, la ridicarea nivelului de viață al poporului. Înstitutele de cercetări agricole aduc un aport însemnat la perfecționarea agrotehnicilor planțelor cultivate, la ridicarea fertilității solurilor și crearea de noi hibrizi și soiuri de plante, la ameliorarea raselor de animale și, pe această cale, la îmbunătățirea organizării producției agricole, la creșterea productivității muncii în agricultură.

Progrese s-au realizat și în științele sociale, în studierea manifestării legităților construcției socialiste în condițiile concrete ale României. Unele lucrări elaborate în domeniile științelor economice, filozofice, juridice, ale istoriei, arheologiei, filologiei, valorificând tradițiile înaintate ale gândirii științifice și culturale, oglindesc lupta de veacuri a poporului român pentru eliberarea națională și socială, contribuie la sintetizarea activității de construcție a socialismului.

Au fost obținute unele succese în crearea bazei materiale a cercetării științifice, în dezvoltarea rețelei de unități de cercetare, în dotarea laboratoarelor cu utilajul necesar.

Sint bine cunoscute condițiile materiale deosebit de grele în care se făcea în trecut cercetarea științifică în țara noastră, nepăsarea pe care a manifestat-o deceniile de-a rândul regimul burghezo-mosieresc pentru destinele științei românești. În perioada dinainte de război, în România nu existau decât 52 unități de cercetare științifică, cu un număr redus de cercetători. La capitolul rezervat științei, în bugetul statului pe anul 1938—1939, de exemplu, figurau 105,9 milioane lei, ceea ce în condițiile de dotare extrem de înapoiate din acea vreme era foarte puțin.

În perioada anilor 1961—1965, statul a cheltuit din fondurile sale pentru dezvoltarea științei peste 5 miliarde și jumătate de lei din care aproape 900 milioane lei pentru Academia, peste 4 miliarde lei pentru institutele departamentale și laboratoarele uzinale. În întreaga țară funcționează în prezent 264 de unități de cercetare științifică dintre care 53 institute ale Academiei, 163 de unități de cercetare departamentală și 48 de laboratoare uzinale mari în întreprinderile industriale moderne, fără a mai socoti sutele de laboratoare din celelalte fabrici și uzine. La aceasta se adaugă 820 de cadre din învățământul superior în cadrul cărora lucrează peste 13 000 de cadre didactice cu pregătire științifică superioară.

În ansamblul rețelei de cercetare științifică din țara noastră lucrează în prezent aproape 23 000 de cadre cu studii superioare, din care marea majoritate direct în sfera cercetării științifice, desfășurând o activitate rodnică, multilaterală; după datele statistice ale Aca-

demiei și ministerelor, în perioada ultimilor cinci ani oamenii de știință și cercetătorii din diferite unități științifice au abordat peste 60 000 de teme.

Alături de vechile generații de savanți, în anii din urmă a crescut un număr însemnat de cercetători tineri, talentați, cu o teinică pregătire științifică, țara noastră dispunând în prezent de un puternic detașament de oameni de știință și cercetători. Savanții și cercetătorii români și de alte naționalități, ridicați din mijlocul poporului, sint însușiți de un profund patriotism, de dorința de a-și consacra talentul și capacitatea de muncă construcției socialismului, înfloririi patriei. Partidul și guvernul nostru dau o înaltă apreciere activității depuse de oamenii de știință, aportului lor la rezolvarea problemelor complexe ale dezvoltării economiei și culturii noastre socialiste.

Tovarăși,

Analiza situației existente în cercetarea științifică duce la concluzia că în acest domeniu s-au făcut însemnați pași înainte, s-a obținut o serie de rezultate bune și s-au creat condiții care permit dobîndirea unor noi succese. Totodată în organizarea și orientarea muncii de cercetare persistă și deficiențe, unele destul de serioase, care au avut drept conse-

cință rămînerea în urmă într-un număr de sectoare importante ale științei.

O examinare sumară a tabloului dezvoltării științifice mondiale duce la constatarea că în țările avansate din punct de vedere economic și cultural, principala direcție de orientare a eforturilor statului și oamenilor de știință o constituie științele de care depinde progresul în sfera producției materiale a societății, mersul înainte al economiei și culturii.

Analiza activității științifice în țara noastră arată că tocmai unora din aceste ramuri ale științei nu li s-a acordat atenția cuvenită. Domeniile științifice de importantă vitală pentru dezvoltarea industriei și agriculturii, întărirea puterii economice a patriei cum sint energetica, construcțiile de mașini, electronica, automatica, chimia compuşilor macromoleculari, fizica energilor înalte, biochimia, genetica, biofizica și altele nu s-au dezvoltat corespunzător cerințelor actuale.

Aceasta se datorește în primul rînd lipsurii existente în organizarea și îndrumarea cercetării științifice. De multe ori cercetările s-au făcut neînțeles, de multe ori s-a neglijat baza tehnico-materială a socialismului în țara noastră. A lipsit un plan de ansamblu care să dea cercetării o orientare și o perspectivă clară spre direcțiile cerute de economie și cultură. În general trebuie să spunem că la noi nu s-a manifestat preocuparea și grija corespunzătoare pentru problemele îndrumării științei, pentru valorificarea importantului potențial științific de care dispunem în sprijinul activității de construire a socialismului.

Una din cauzele principale ale rămînerii în urmă a unor importante domenii ale științei o constituie părerea greșită, ce și-a făcut loc în ultimii ani, potrivit căreia importul de utilaje, mașini, procese tehnologice și licențe ne scutește de cercetare, permițându-ne să beneficiem — fără eforturi proprii — de rezultatele activității ce se desfășoară pe plan mondial pentru dezvoltarea științei și tehnicii moderne. S-au făcut chiar propuneri de desființare a unor institute de cercetare departamentale și de renunțare la cercetarea în învățământul superior.

Viața demonstrează că o asemenea atitudine față de știință poate avea consecințe grave, ea determină rămînerea în urmă pe întregul tărîm al științei, frînează dezvoltarea economică și socială a țării, duce la dependență față de străinătate. Urmările acestei concepții greșite, neștiințifice, le resimțim de altfel în cercetarea științifică și, implicit, în unele domenii ale producției materiale.

A te mărgini să achiziționezi rezultatele cercetării științifice din străinătate înseamnă a te resemna să cumperi tot timpul inteligență — cel mai scump bun existent astăzi pe piața mondială. Iată un exemplu concludent în acest sens: la importul de instalații industriale complete, efectuat pe perioada anilor 1960—1965, aproape 20 la sută din suma totală a reprezentat-o prețul documentației, informației, asistenței tehnice și dreptului de patent.

Atitudinea de subapreciere a rolului cercetării științifice proprii în rezolvarea unor probleme ale dezvoltării producției reiese și din faptul că au existat cazuri cînd organele economice au recurs la importul de licențe fără să cerceteze experiența acumulată de cercetătorii noștri ce obținuseră rezultate apropiate de parametrii oferiți de firmele furnizoare. Așa au procedat de pildă, uneori, Ministerul Industriei Chimice, Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini și alte ministere. Aceasta demonstrează că ministerele nu au acordat atenția cuvenită activității de cercetare științifică din institutele proprii și din laboratoarele uzinale ce le sint subordonate, îndrumării și controlului îndeplinirii temelor de cercetare pe care le-au propus spre a fi incluse în planul tehnic de stat.

Istoria arată că toate popoarele, mari sau mici, își pot aduce contribuția proprie la dezvoltarea patrimoniului științei universale. Cercetarea științifică este unul din principalele do-

menii de manifestare a genului fiecărui popor, a gândirii și capacității sale creatoare, iar poporul nostru a dovedit cu prisosință calitățile cu care este înzestrat, forța, talentul și capacitatea de a făuri mari valori științifice și culturale.

Subevaloarea științelor tehnice, ale căror rezultate pot fi aplicate imediat în practică, s-a manifestat și în activitatea Academiei, în modul în care acest important for al științei românești a îndrumat munca de cercetare. Deși în perioada 1961—1965 cercetătorii Academiei au abordat peste 6 000 de teme științifice, numai 29 au fost cuprinse în planul tehnic de stat, iar din acestea numai 15 au fost finalizate. Este semnificativ, de altfel, și faptul că din numărul total de 239 de membri ai Academiei, numai 29 sint membri ai Secției de științe tehnice. Deși în ultimii ani și-au largit contactele cu industria, agricultura și celelalte ramuri ale economiei naționale, membrii Academiei și cercetătorii cu experiență și autoritate științifică sint prezenți totuși în mică măsură în centrele industriale ale țării — acolo unde se hotărăște îndeplinirea marilor sarcini economice trase de partid și de stat. Este cunoscut că în numeroase țări, oameni de știință dintre cei mai proeminenți lucrează nemijlocit în laboratoarele marilor fabrici și uzine, aduc o contribuție prețioasă la soluționarea nenumăratelor probleme pe care le ridică progresul tehnicii.

În învățământul superior, care reprezintă un important și valoros potențial științific, cercetarea nu s-a desfășurat la nivelul corespunzător. În decursul planului de șase ani, pentru investiții în cercetarea științifică din învățământul superior, nu s-a alocat decât 1 milion de lei. Aceasta cu toate că în țara noastră există o bogată tradiție și experiență în organizarea cercetării științifice universitare; școlile românești de matematică, fizică, medicină, istorie, lingvistică de exemplu, au apărut și s-au dezvoltat tocmai în cadrul învățământului superior, unde s-au format importante contingente de oameni de știință.

De asemenea, trebuie spus că, în comparație cu baza materială de care dispun institutele de cercetări departamentale, cu numărul mare de cercetători care lucrează în acest sector, rezultatele activității acestora nu sint încă la nivelul nevoilor economiei. Principala lor lipsă constă în faptul că nu și-au legat activitatea în măsură suficientă de problemele esențiale pe care le ridică viața economică a țării noastre, nu au contribuit, pe măsura posibilităților, la soluționarea unor cerințe ale progresului tehnic în industrie, agricultură și în celelalte ramuri economice.

Cercetarea științifică din țara noastră a avut de suferit și ca urmare a unei atitudini rigide, dogmatice care s-a manifestat adesea în tratarea unor probleme ale dezvoltării științei în epoca contemporană. În locul unei aprofundate analize științifice proprii s-a recurs de multe ori la preluarea mecanică a unor concluzii neștiințifice cu privire la fenomenele noi ale științei, la o serie de ramuri științifice deosebit de importante pentru cunoașterea naturii și societății. O serie de desoperiri din științele naturii, din biologie și în special din genetică, din cibernetică și alte domenii au fost mult timp tratate ca pseudoștiințe, ca manifestări ideologice reacționare. În domeniul științelor sociale și-au făcut loc fenomene de superficialitate, de îngustime de vederi și de vulgarizare a unor teze teoretice, ceea ce a determinat scăderea nivelului științific al cercetărilor, tratarea neștiințifică a unor probleme ale vieții noastre sociale aflate în plin proces de transformare revoluționară, precum și a unor probleme ale dezvoltării societății contemporane. Nu a fost înțelesă însemnătatea sociologică ca știință socială, negîndu-se rolul ei în societatea socialistă. Toate acestea au avut drept rezultat frînarea gândirii științifice și a cercetătorilor în domeniile respective, rămînerea în urmă într-o serie de sectoare dintre cele mai importante ale cercetării științifice.

Cu toate succesele obținute în anii puterii populare în dezvoltarea bazei materiale a cercetării științifice din țara noastră, în acest domeniu există încă serioase rămîneri în urmă în raport cu nevoile de largire a cercetării și în comparație cu situația existentă pe plan mondial. Cheltuielile consacrate dezvoltării științei au crescut în 1965 față de anul 1960 cu aproximativ 50 la sută, ceea ce reprezintă un ritm destul de lent. Ponderea în cadrul veniului național a acestor fonduri este încă mică — anul trecut ele au constituit 0,88 la sută din venitul național, în timp ce în alte țări

(Continuare în pag. a II-a)

EXPUNEREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU CU PRIVIRE LA ÎMBUNĂȚIREA ORGANIZĂRII ȘI ÎNDRUMĂRII ACTIVITĂȚII DE CERCETARE ȘTIINȚIFICĂ

(Urmare din pag. 1)

ajung până la 2-3 la sută din venitul național pentru a avea imaginea eforturilor care se depun în domeniul științei în țările dezvoltate, trebuie reținut că în ultimii opt ani cheltuielile de la acest capitol au crescut în Franța de peste 6 ori.

Este necesar, de asemenea, să arătăm că în țara noastră, datorită deficiențelor manifestate în îndrumarea și dezvoltarea științei, chiar baza materială existentă nu este folosită complet și în modul cel mai eficient. O serie de aparate și instalații moderne cu care au fost dotate unele unități de cercetare nu sunt utilizate cu întreaga lor capacitate.

Potențialul științific nu este repartizat pe teritoriul țării în mod suficient de judicios, în funcție de creșterea forțelor de producție, de dezvoltarea economiei și culturii. În amplasarea unităților de cercetare pe ramuri și domenii științifice, precum și din punct de vedere teritorial există disproporții. În cadrul rețelei de cercetare, unitățile legate de domeniile principale ale tehnicii nu ocupă locul corespunzător. În sectoare cum sunt metalurgia, minele, energia electrică, construcția de mașini lucrează în cercetare doar 1 852 salariați, ceea ce reprezintă aproximativ 9 la sută din totalul salariaților existenți în cele 163 unități de cercetări departamentale. Aproape 80 la sută din institutele de cercetare se găscăsc concentrate în momentul de față în București. În restul centrelor industriale, institutele științifice nu s-au dezvoltat în raport cu ritmul de creștere a economiei, cu nevoile dezvoltării vieții științifice.

Modul de alcătuire a structurii rețelei determină în cercetare fenomene de paralelism care împiedică concentrarea forțelor în jurul obiectivelor științifice acestora, ducă la dispersarea și sfârșirea acestora.

Una din cauzele dezvoltării nesatisfăcătoare a unor ramuri științifice o constituie deficiențele existente în sistemul de recrutare, pregătire, perfecționare și repartizare a cadrelor de cercetători. Multă vreme a fost neglijată formarea cadrelor necesare științelor tehnice, din care cauză numărul cercetătorilor care lucrează în acest domeniu reprezintă abia 36 la sută din totalul lucrătorilor științifici din țara noastră.

Nu s-a acordat suficientă atenție organizării cadrelor tinere de cercetători, promovării specializării lor atât în țară cât și în străinătate la nivelul cerințelor actuale ale științei, sprijinirii lor în vederea publicării lucrărilor, elaborării și aplicării în practică a rezultatelor dobândite în cercetarea științifică. Timp de ani de zile nu s-au acordat titluri științifice merită să stimuleze interesul tinerilor pentru perfecționarea pregătirii lor.

Toate aceste neajunsuri au făcut ca într-o serie de domenii importante știința să nu țină pasul cu cerințele dezvoltării țării, să nu-și aducă aportul pe care poate să-l realizeze în rezolvarea problemelor progresului multilateral al societății noastre socialiste.

Tovarăși,

Creșterea rolului științei în rezolvarea marilor sarcini trasate de Congresul al IX-lea al partidului cere luarea unor măsuri neîntreziate de îmbunătățire a organizării și îndrumării cercetării, astfel încât să se asigure mobilizarea tuturor cadrelor și forțelor materiale spre obiectivele principale ale progresului științific, imbinarea armonioasă a cercetării fundamentale cu cercetarea aplicativă.

Activitatea științifică din țara noastră trebuie concentrată spre avântul neîntrerupt al societății socialiste. În această direcție un rol de seamă revine statului socialist care poartă răspunderea creării și dezvoltării continue a bazei materiale a cercetării științifice, pregătirii cadrelor necesare, mobilizării eforturilor întregii societăți pentru îndeplinirea sarcinilor desăvârșirii construcției socialiste.

În vederea îmbunătățirii organizării și îndrumării activității științifice, se propune, după cum reiese din proiectul de lege prezentat Marii Adunări Naționale, crearea, pe lângă Consiliul de Miniștri, a Consiliului Național al Cercetării Științifice. În cadrul Consiliului vor funcționa comisii de coordonare pe ramuri științifice. Se vor crea, de asemenea, comisii teritoriale de coordonare științific în principalele centre economice și culturale ale țării, iar pentru îndrumarea activității științifice departamentale și a laboratoarelor uzinale, se vor înființa comisii de coordonare pe lângă ministere și alte instituții centrale.

Consiliul Național de Cercetări va avea sarcina să asigure realizarea politicii partidului și guvernului privind dezvoltarea cercetării științifice în Republica Socialistă România, legarea ei tot mai strânsă de cerințele concrete ale economiei și culturii, organizarea participării active a oamenilor de știință și cercetătorilor la rezolvarea marilor probleme ale construcției socialiste.

Consiliul Național va elabora — pe baza planurilor întocmite de ministere și instituții centrale și în strânsă legătură cu sarcinile planului de stat de dezvoltare a economiei și culturii — programul unitar de cercetare științific pe care îl va prezenta în fața organelor de conducere și de mare răspundere a Consiliului Național și va elabora programul de cercetare științific pe anii 1966—1970, care va constitui parte integrantă a planului cincinal, precum și schițarea unui plan de cercetare pe o perioadă mai îndelungată de timp.

Consiliul Național va îndruma și coordona activitatea de cercetare desfășurată în cadrul Academiei, de către institutele de învățământ superior, precum și centrul Ministerului și celorlalte organe centrale. Desigur, cercetările trebuie să se dezvolte pe întregul front al științei, inclusiv în domeniile științelor sociale, umanistice, dar eforturile principale vor trebui concentrate spre direcțiile unde putem obține maximum de rezultate în asigurarea progresului țării noastre.

Una din sarcinile de seamă ale Consiliului Național va fi controlul realizării temelor de cercetare, asigurarea îndeplinirii sistematice a programului de cercetare științific. De asemenea, va trebui să urmărească aplicarea în practică a soluțiilor descoperite de oamenii de știință, pentru valorificarea cât mai eficientă a rezultatelor muncii de cercetare.

În atribuțiile Consiliului un loc important îl va ocupa dezvoltarea și organizarea rațională a unităților științifice, perfecționarea rețelei de cercetare corespunzător cerințelor economiei și culturii naționale. Este necesar să fie asigurate condițiile pentru creșterea continuă a rolului Academiei, a eminenților oameni de știință și cercetători care lucrează în institutele și centrele de cercetare din țara noastră, în dezvoltarea ramurilor științifice principale în strânsă legătură cu cerințele societății. Totodată trebuie îmbunătățite legăturile de colaborare dintre institutele Academiei și catedrele universitare, institutele departamentale și laboratoarele uzinale.

O problemă de mare însemnătate, care-și cere soluționarea grabnică este organizarea mai bună a cercetării științifice în învățământul superior. Corpul didactic universitar, care desfășoară o bogată și rodnică activitate pentru pregătirea tinerilor generații ale patriei noastre, poate aduce o contribuție de seamă și la dezvoltarea și afirmarea științei românești, participând activ și pe calea creației științifice la progresul multilateral al patriei. Valoroselor cadre didactice din învățământul superior trebuie să concluzioneze și mai strâns cu institutele departamentale și laboratoarele uzinale la activitatea de cercetare legată de dezvoltarea bazei tehnico-materiale a construcției socialiste.

Nu e tot mai important în știința românească trebuie să-l abandoneze institutele departamentale, în rîndul cărora lucrează un important și valoros detașament al cercetătorilor din țara noastră. Este necesar să se asigure ridicarea nivelului muncii științifice desfășurate în aceste institute, lărgirea gamei de teme abordate, creșterea contribuției lor în soluționarea problemelor actuale și de perspectivă generate de industrializarea țării, de progresul agriculturii și celorlalte ramuri ale economiei naționale. Trebuie să se ia măsuri pentru perfecționarea rețelei institutelor de cercetări departamentale. În sensul unei mai bune profilări, creării de unități în ramurile deficitare și apropierea lor de centrele principale ale producției. Este necesar să fie îmbunătățite condițiile de muncă și controlul activității lor de către ministerele tutelare. În special în privința întocmirii și îndeplinirii planurilor de cercetare, aplicării în practică a rezultatelor obținute.

Se impune perfecționarea organizării laboratoarelor uzinale în vederea creșterii contribuției lor la ridicarea nivelului tehnico-productiv și industrial și introducerea în practică a rezultatelor științei și tehnicii avansate. Paralel cu activitatea lor tehnologică, laboratoarele uzinale trebuie să desfășoare o susținută activitate de cercetare științifică cu caracter aplicativ. În funcție de specificul producției care uzinelor pe lângă care funcționează, de sarcinile actuale și de perspectivele ale ramurii industriale respective. Răspunderea pentru conducerea și îndrumarea activității științifice a laboratoarelor uzinale, pentru modul cum este folosit acest important potențial științific o poartă ministerele și instituțiile centrale.

Ministerele, celelalte organe economice centrale au datoria de a acorda o atenție sporită îndeplinirii planului tehnic de stat, desfășurării cercetării științifice consacrate modernizării producției în toate ramurile economiei naționale și în special activității industriale și agricole. Pentru îndeplinirea sarcinilor de cercetare științific ele trebuie să manifeste cel puțin aceeași preocupare ca și față de problemele producției, față de realizarea prevederilor planului economic.

Un alt obiectiv important al activității Consiliului Național al Cercetării Științifice va fi asigurarea condițiilor materiale care să permită creșterea angajării și eficienței muncii științifice din țara noastră. Pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale a științei, în planul cincinal se vor aloca peste 7 miliarde lei, din care circa 1,5 miliarde pentru construirea de noi institute și laboratoare și dotarea cercetătorilor cu aparatură de nivel tehnic ridicat. În acest sens este necesar să se ia măsuri pentru a asigura construcția în țară a aparatelor științifice, creșterea și înlocuirea echipamentelor de producție specializate. Va crește simțitor ponderea cheltuielilor destinate cercetătorilor în domeniile științelor tehnice, efectuate atât în unitățile Academiei, cât și în cele departamentale, a cheltuielilor pentru necesitățile Institutului de Fizică Atomică și pentru dezvoltarea bazei materiale a cercetării în învățământul superior.

Consiliul Național va întreprinde studii aprofundate privitor la cerințele de ordin material ale activității de cercetare științifică, veghind, împreună cu institutele beneficiare, la realizarea integrală și eficientă a investițiilor stabilite.

Paralel cu dezvoltarea bazei materiale a cercetării științifice Consiliul Național se va îngrijii de folosirea cât mai eficientă a mijloacelor tehnico-materiale puse la dispoziție oamenilor de știință și cercetătorilor.

Consiliul Național al Cercetării Științifice va coordona editurile și publicațiile cu caracter științific și tehnic, orientând activitatea acestora în direcția popularizării lucrărilor de valoare care prezintă importanță pentru progresul științei, al economiei și culturii țării noastre. În atribuțiile sale va intra, de asemenea, organizarea informării și documentării științifice și tehnice care constituie un factor esențial în munca cercetătorilor. În întreaga viață științifică, fiindcă seama de aceasta este necesar să se ia măsuri de îmbunătățire a sistemului de informare și documentare științifică existent în țara noastră, folosindu-se pe scară mai largă mijloacele moderne de prelucrare a informațiilor, lichidind-

du-se paralelismul existent în procurarea publicațiilor și cărților străine.

Intensificarea cercetării științifice proprii, progresul științei românești cer în același timp asigurarea unor legături tot mai largi a cercetătorilor noștri cu oamenii de știință din întreaga lume, cu știința mondială. În epoca contemporană, când știința capătă un caracter universal, nu se mai poate concepe desfășurarea izolată a muncii de cercetare, ignorarea evoluției gândirii științifice din alte țări, a rezultatelor ce se obțin în cercetarea internațională. O atare atitudine ducă la pierderea contactului cu fluxul cercetării științifice din lume și, implicit, la rămânerea în urmă întru-unul sau altul din domeniile importante ale științei.

Este necesar, de aceea, să se dezvolte contactele internaționale, colaborarea cu savanții din țările socialiste și din alte țări, cunoașterea și însușirea a tot ceea ce știința și tehnica mondială creează mai bun. În cadrul schimbului internațional de valori științifice și de opinii, oamenii noștri de știință trebuie să-și dea propria contribuție, participând prin rezultatele muncii lor la progresul cercetărilor științifice contemporane.

Consiliul Național va coordona organizarea manifestărilor științifice naționale, precum și participarea țării noastre la manifestările științifice internaționale, asigurând elaborarea în acest sens a unor programe anuale și de perspectivă.

Dezvoltarea în perspectivă a cercetării științifice pune pe primul plan în activitatea Consiliului Național al Cercetării Științifice și preocuparea pentru ridicarea nivelului științific al muncii de pregătire a cadrelor de cercetători, a specializării lor potrivit progresului științei contemporane și cerințelor economiei și culturii noastre.

Directivile Congresului al IX-lea prevăd sporirea numărului personalului antrenat în activitatea științifică la peste 30 000 persoane, un accent deosebit punându-se pe formarea de cadre în științele tehnice și economice, în matematică, fizică, chimie, biologie și în alte domenii. În acest scop Consiliul Național va elabora în cel mai scurt timp, împreună cu Academia, cu C.S.P., cu Ministerul Învățământului și celelalte ministere planul de învățământ și perfecționare a cadrelor științifice pe perioada 1966—1970 — parte integrantă a planului nostru cincinal — precum și pentru o perspectivă mai îndelungată. Se va preveni folosirea pe scară largă a profesionalilor din domeniul științific, în mod deosebit, obținerea de titluri științifice, specializarea în țară și în străinătate. Experiența proprie și din alte țări demonstrează necesitatea folosirii și a celorlalte cursuri suprauniversitare, cursurile scurte de perfecționare organizate cu concursul unor specialiști de valoare din țară și de peste hotare, schimburile de experiență, vizitele de documentare etc.

O atenție deosebită va trebui să acorde Consiliul Național promovării cadrelor tinere de cercetători, asigurării condițiilor pentru afirmarea nestăvinită a talentului și capacității lor creatoare. În știință, tineretul reprezintă o forță de seamă; alături de experiența bogată și competența oamenilor de știință mai în vîrstă, el aduce elanul și cutanță, indispensabile marilor investigații de cunoaștere științifică a naturii și societății, progresului științelor moderne. Partidul și guvernul își exorimă încrederea că tinerii din țara noastră, care pășesc pe calea anevoasă dar atât de frumoasă și plină de satisfacție a cercetării științifice, vor ști să răspundă, cu entuziasmul ce-i caracterizează, griii și atenției care li se acordă, neprecupețindu-și forțele pentru a contribui la mersul înainte al științei românești.

Consiliul Național va fi format din 80—90 de membri, oameni de știință din toate domeniile de cercetare, membri ai Academiei, cercetători din institutele Academiei și departamentale, cadre didactice, conducători ai unor ministere și alte instituții centrale și alți specialiști din laboratoarele uzinale și din unitățile economice și sociale. Pentru rezolvarea sarcinilor operative și a sarcinilor se are în vedere constituirea unui birou executiv format din 17—19 membri.

Consiliul va avea revendica sarcina de a analiza și dezbate în mod aprofundat principalele probleme ale vieții științifice din țara noastră, elaborînd soluții și măsuri pe care le va supune spre aprobare conducerei partidului și statului. În studierea și rezolvarea diferitelor aspecte ale cercetării științifice, Consiliul va trebui să lucreze în strînsă colaborare cu Comitetul de Stat al Planificării și cu alte organe centrale economice și științifice.

Consiliul Național al Cercetării Științifice și biroul său executiv își vor desfășura întreaga activitate pe baza principiului muncii colective, lucrînd ca organe deliberative. Ele se vor sprijini pe consultarea largă a oamenilor de știință și cercetătorilor, astfel încît elaborarea tuturor hotărîrilor să fie rezultatul unor dezbateri largi, al experienței colective a celor mai buni specialiști din țara noastră.

Asigurînd concentrarea forțelor spre direcțiile principale ale cercetării științifice care determină progresul în toate domeniile vieții sociale, îndrumarea coordonată a științei permite totodată desfășurarea nestăvinită a inițiativelor creatoare a institutelor științifice, a tuturor oamenilor de știință.

Progresul științei este incompatibil cu arbitrarul, cu pronunțarea unor sentințe definitive într-un sens sau altul asupra descoperirilor științifice și a metodelor de cercetare. Nu există domenii științifice în care să se fi ajuns la limita maximă a cunoașterii, știința fiind ea însăși un neîntrerupt proces de înțelegere a tainelor lumii înconjurătoare aflate în continuă dezvoltare și transformare. Ceea ce se creează azi constituie punctul de plecare al unor descoperiri viitoare care îmbogățesc gândirea oamenilor, completează și înfrumusețesc

rii. Concepția materialist-dialectică ajută pe oamenii de știință să înțeleagă mai bine fenomenele naturii și societății, în legătura și interdependența lor reciprocă, să descifreze sensul în care acționează legile obiective ale dezvoltării societății, lumii.

Progresul științei cere grijă și solicitudine față de ceea ce este nou în cercetare, ținînd seama de faptul că adeseori ideile științifice noi nu se cristalizează de la început cu toată claritatea. Trebuie încurajate eforturile pentru deschiderea unor căi noi în știință, cultivîndu-se inventivitatea și pasiunea pentru originalitatea științifică.

Dezvoltarea științei la nivelul cerințelor contemporane presupune manifestarea liberă a individualității creatorilor în sfera cercetării, îndrăzneală și spirit inovator, înfăptuirea oricărei rigidități, îngustimi de vederi și lipsă de obiectivitate științifică, desfășurarea unui larg schimb de opinii științifice, confruntarea deschisă a punctelor de vedere. Vor trebui organizate periodic reuniuni și alte manifestări științifice în cadrul cărora să fie puse în discuție puncte de vedere și ipoteze originale, tendințele de dezvoltare a științei pe plan mondial, problemele teoretice și implicațiile noulor descoperiri științifice.

Tovarăși,

Congresul al IX-lea al partidului a trasat sarcina promovării progresului tehnic în toate sectoarele activității productive, extinderii proceselor de mecanizare și automatizare, dezvoltării electronicii, deosebit de importantă pentru perspectiva industrializării țării în pas cu cerințele revoluției tehnico-științifice, perfecționării continue a utilajelor fabricate în interior, asigurării și producerii unor mașini și instalații cu înalte caracteristici tehnice. Noile ramuri industriale create în anii socializării, care ocupă un loc central în economia noastră, cum sînt industria chimică și industria constructoare de mașini, au nevoie de un sprijin susținut și permanent pentru a se putea ridica și menține la nivelul dezvoltării mondiale.

Toate acestea cer oamenilor noștri de știință să se preocupe neîncetat de dezvoltarea cercetărilor legate de nevoile actuale ale producției, ținînd totodată seama de dezvoltarea în perspectivă a acesteia, deavînsînd prin cercetările lor mersul înainte al economiei.

Se va intensifica activitatea de cercetare în domeniul științelor tehnice, cu deosebire al construcțiilor de mașini și în special de mașini-unelte, al electrotehnicii, electronicii și automaticii, de care depind îmbunătățirea continuă a tehnologiei, ridicarea performanțelor tehnice și a calității produselor industriale. Oamenii noștri de știință sînt chemați să-și aducă contribuția la perfecționarea producției siderurgice în vederea îmbunătățirii calității produselor și în primul rînd a oțelurilor fine, reducerii consumurilor specifice de metal, rezolvării multelor probleme ale metalurgiei neferoase, cu deosebire a aliajelor de aluminiu, cupru, zinc etc.

O deosebită atenție va trebui să se acorde în viitor studiilor privind producerea de energie pentru satisfacerea cerințelor crescînde ale industriei și consumului populației, precum și în vederea folosirii în anii următori a energiei nucleare pentru a asigura energia necesară țării.

Prezintă o mare însemnătate pentru economia noastră dezvoltarea în continuare a cercetărilor geologice pentru punerea în evidență a unor noi rezerve de materii prime.

În constituția se vor efectua cercetări privind rezistența materialelor, elaborarea de noi tehnologii de fabricare, perfecționarea metodelor de execuție a construcțiilor și utilizarea unor materiale noi. De asemenea, se face simțită necesitatea lărgirii cercetărilor în domeniul arhitecturii și sistematizării orașelor și satelor țării noastre.

Chimia va fi și în viitor una dintre principalele direcții spre care va fi orientată cercetarea științifică. Unitățile de cercetare au datoria să aducă o contribuție sporită la valorificarea superioară a materiei prime, la producția și alor substanțe chimice de care are nevoie economia noastră. În domeniul petrolului, cercetările trebuie să ducă la perfecționarea forării și exploatarea sîmburilor, a valorificării superioare a țitelului, la îmbunătățirea produselor petroliere.

Se vor dezvoltă de asemenea cercetările legate de industria lemnului, industria bunurilor de consum, de valorificarea superioară a materiei prime în aceste ramuri și îmbunătățirea calității produselor.

În agricultură eforturile principale vor fi îndreptate spre introducerea în cultură a unor soiuri și hibrizi de mare productivitate, ameliorarea raselor de animale, chimizarea și mecanizarea agriculturii, creșterea animalelor în complexe industriale, elaborarea unor metode mai eficiente de combatere a dăunătorilor, folosirea cât mai rațională a fondului funciar.

Se vor dezvoltă cercetările în științele matematice și fizice cu aplicăție în introducerea tehnicii avansate în producție. În organizarea și conducerea activității economice, în mecanizarea muncii de administrație și evidență.

În științele biologice — pe lângă continuarea cercetărilor clasice de studiere a florei și faunei țării — în următorii ani se vor dezvoltă cu precădere ramurile moderne ale biologiei.

noastră care urmează, avîntul culturii și îmbogățirea vieții spirituale a poporului impun intensificarea activității de cercetare în științele sociale și umanistice. Este necesar să se asigure o îndrumare atentă a eforturilor pe care le desfășoară economiștii, filozofii, istoricii, sociologii, juristii și ceilalți cercetători care lucrează în aceste specialități, în vederea îmbogățirii continue a patrimoniului nostru de lucrări teoretice. Congresul al IX-lea a deschis în fața cercetătorilor din domeniul științelor sociale o vastă perspectivă de activitate creatoare, indicînd o serie de teme care așteaptă să fie abordate de oamenii noștri de știință.

Acordînd o atenție tot mai mare elaborării teoretice a problemelor dezvoltării societății noastre, studierii legilor obiective care acționează în procesul construcției socialiste, cercetătorii trebuie să asigure imbinarea strînsă a teoriei cu practica construcției socialiste. În preocupările lor trebuie să ocupe un loc important tratarea problemelor legate de conducerea și planificarea activității economice, de organizarea producției și a muncii.

Activitatea educativă de masă cere intensificarea muncii de elaborare sau de îmbunătățire a unor lucrări de sinteză, cum sînt Istoria României, Tratatul de economie națională, Dicționarul enciclopedic român, Istoria literaturii române.

O importantă preocupare de viitor va trebui să constituie, de asemenea, îmbunătățirea repartizării cadrelor științifice în diferitele ramuri de cercetări, apropierea oamenilor de știință de marile centre economice, de punctele vitale ale producției materiale. De o mare însemnătate este în acest sens extinderea experienței pozitive care s-a acumulat în domeniul organizării cercetării pe baza încheierii de contract între unitățile de cercetare și organele economice.

Progresul științei în țara noastră cere o imbinare mai judicioasă a cercetării fundamentale cu cea aplicativă, precum și ridicarea nivelului științific al cercetării care se practică în institutele departamentale și laboratoarele uzinale.

Viata științifică internațională, ca și cea din țara noastră, demonstrează că cercetarea este un proces complex care include cele două laturi în mod inseparabil. Cercetarea fundamentală, care-și are rolul și importanța sa deosebită în munca științifică generală contribuind la deschiderea unor orizonturi științifice noi, la lărgirea domeniului cunoașterii atât în științele naturii cât și în științele sociale, nu poate fi concepută în afara cerințelor vieții practice, ale producției materiale, ale nevoilor societății. Totodată se știe că cercetarea aplicativă a furnizat de nenumărate ori concluzii de importanță teoretică excepțională, a deschis progresului științei și revoluției nebanuete.

Multe din ideile care au revoluționat gîndirea științifică, care au condus la marile descoperiri ale umanității au fost generate de observația concretă, de activitatea practică a cercetătorilor.

O caracteristică a științei în epoca modernă este uriașă diversificare a ramurilor și domeniilor de cercetare, întrepătrunderea și dependența strînsă a acestora, cooperarea cercetătorilor de specialități diferite în aplicarea în practică a rezultatelor muncii lor. Știința devine tot mai mult rezultatul eforturilor colective ale cercetătorilor, care se bazează la rîndul lor pe studierea și generalizarea experienței practice, a activității creatoare a producătorilor de bunuri materiale. Aceasta impune îmbunătățirea colaborării științifice dintre unitățile de cercetare din țara noastră, dintre diferitele categorii de cercetători, dintre producția și specialiștii care lucrează nemijlocit în activitate.

Totodată va trebui să crească preocuparea pentru finalizarea cercetărilor și introducerea în producție a rezultatelor obținute. Este știut că cercetarea nu poate fi legată întotdeauna de un termen fix, dar nici nu se poate desfășura fără o perspectivă concretă. În știință factorul timp joacă un rol deosebit de important, scurțarea duratei muncii de cercetare permițînd să se țină pasul cu ritmul de dezvoltare a științei mondiale. În competiția științifică internațională se afirmă și mai puternic și devine mai bogată țara ai cărei cercetători reușesc să soluționeze mai repede problemele, să aplice în practică mai tute concluziile dobîndite.

Aplicarea cu succes a acestui ansamblu de măsuri cere din partea organelor de îndrumare și preocupare sporită pentru intrarea de cercetare, pentru organizarea aplicării în viață a cercetărilor științifice.

Adoptarea măsurilor organizatorice preconizate va da un nou și puternic avînt cercetării științifice, va face să crească rezultatele ei, va ridica rolul științei și al slujitorilor săi în viața societății noastre, în asigurarea progresului multilateral al țării. Introducerea pe scară tot mai largă a cercetătorilor științei în toate domeniile activității sociale va asigura obținerea unor succese și mai mari în opera de desăvîrșire a construcției socialiste, va întări și mai mult independența și suveranitatea țării noastre, va grăbi înaintarea Republicii Socialiste România pe drumul progresului material și spiritual, al bunăstării și fericirii întregului nostru popor. În felul acesta, patria noastră va contribui la creșterea forței sistemului socialist mondial, la întărirea unității și coeziunii țărilor socialiste, la afirmarea superiorității socialismului în lumea întreagă.

Măretea epocă pe care o trăim pune în fața oamenilor de știință îndatorirea de înaltă răspundere. Sîntem convinși că ei vor ști să fie la înălțimea acestei răspunderi patriotice, aducîndu-și contribuția însoțită la dezvoltarea științei, a întregii culturi, la înflorirea continuă a societății noastre socialiste, la ridicarea vieții poporului român pe culmile înalte ale civilizației.

(Expunerea a fost subliniată în repetate rînduri cu vîii aplauze. La sfîrșit, asistența s-a ridicat în picioare, aplaudînd puternic, îndelung.)

Discuții pe marginea expunerii cu privire la îmbunătățirea organizării și îndrumării activității de cercetare științifică

(Urmare din pag. 1)

A fost aleasă apoi, în unanimitate, Comisia de elaborare a proiectului Regulamentului de funcționare a Marii Adunări Naționale.

La primul punct al ordinii de zi, pe baza raportului prezentat de prezedintele Comisiei de validare, deputatul Demostene Botez, Marea Adunare Națională a validat cu unanimitate de voturi mandatul deputatului Nicolae Deleanu, ales în circumscripția electorală nr. 12-Berești, din regiunea Galați.

S-a trecut apoi la punctul 2 al ordinii de zi.

Primul cu vîl și puterice aplauze, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., a prezentat expunerea cu privire la îmbunătățirea organizării și îndrumării activității de cercetare științifică.

Raportul comun al Comisiei pentru cultură și învățămînt și al Comisiei juridice asupra proiectului de lege cu privire la înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Național al Cercetării Științifice, a fost prezentat de deputatul Gheorghe Mihoc.

După închiderea ședinței de dimineață s-au intrunit unele comisii ale M.A.N.

În ședința de după-amiază a început discuția generală la punctul 2 al ordinii de zi.

Au luat cuvîntul deputații Remus Răduleț, Costin Nenițescu, Ion Creangă, Emil Oniga, Horia Hulubei, Emil Vlaicu, Maxim Berghianu, Gheorghe Vlad, Ludovic Csögör, Ilie Murgulescu, Constantin Daicoviciu, Liane Schlosser, Stejan Bălan.

După discutarea pe articole a proiectului de lege, s-a trecut la votarea lui, în întregime, prin vot secret.

Marea Adunare Națională a aprobat în unanimitate Legea cu privire la înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Național al Cercetării Științifice. Rezultatul votului a fost primit cu puterice aplauze.

Lucrările sesiunii continuă.

(Agerpres)

CUVÎNTUL DEPUTATULUI REMUS RĂDULEȚ

Expunerea prezentată de tovarășul Nicolae Ceaușescu, precum și textul legii pe care sîntem chemați s-o adoptăm, conțin o amplă analiză a activității de cercetare științifică din țara noastră și măsuri corespunzătoare în vederea organizării și orientării ei viitoare, în mod deosebit prin înființarea Consiliului Național al Cercetării Științifice. Acestea constituie contribuții însemnate la sporirea rolului științei în dezvoltarea economică și social-culturală a țării și reflectă preocuparea permanentă a partidului și statului pentru înflorirea multilaterală a patriei noastre, pentru dezvoltarea ei pe baze moderne.

Arătînd că industrializarea socialistă a țării a pus pentru prima oară în fața specialiștilor noștri probleme complexe de proiectare și construire de mari obiective industriale, de mecanizare și automatizare a producției, de elaborare de noi procese tehnologice și de gospodărire judicioasă a resurselor noastre minerale și energetice, vorbitorul a subliniat importanța deosebită pe care o prezintă, în aceste condiții, intensificarea cercetării științifice și pregătirea de specialiști de valoare pentru organizarea și conducerea producției în pas cu cele mai noi cerințe ale științei și tehnicii.

În această lumină — a spus vorbitorul — apare evidentă necesitatea obiectivă a orientării cu precădere a eforturilor de cercetare, de edificare și pregătire de cadre spre problemele majore ale unor domenii esențiale pentru îndeplinirea sarcinilor economice actuale și de perspectivă. Astfel de domenii sînt construcția unor mijloace de producție ca mașinile-unelte, industriile electrotehnice și electronice, de a căror dezvoltare depinde extinderea mecanizării și automatizării proceselor de pro-

ducție, sau energetica, a cărei bază trebuie dezvoltată cu un pas înaintea celorlalte ramuri.

Am ascultat cu atenție deosebită critica adusă de tovarășul Nicolae Ceaușescu dezvoltării de pînă acum a cercetărilor în anumite științe — printre care și științele tehnice — ca și sprijinului, sub nivelul nevoilor, care li s-a acordat pînă acum. Insusindu-se aceste constatări, și cu perspectiva sporirii rîndurilor cercetărilor, specialiștii din domeniul științelor tehnice își vor mări eforturile pentru a da producției mai multe rezultate imediate, pe care acestea le așteaptă de la ei.

Dacă nevoile unor astfel de ramuri economice puteau fi acoperite la începutul dezvoltării acestora prin cercetări științifice derivate, adică bazele pe cunoașterea prealabilă a relațiilor științifice esențiale, cu timpul unele din aceste ramuri au atins nivelul la care au nevoie de cercetări fundamentale. Odată cu inițierea de cercetări fundamentale, unele instituturi — fie că le-au continuat sau nu — au pierdut însă legătura sistematică cu practica. Altele — cum sînt unele unități de cercetare aplicativă și mai ales tehnice — au primit numai un sprijin limitat și prezintă deci rămăniți în urmă. Aceasta pune în adevărata lumină atât necesitatea îmbinării armonioase a cercetărilor fundamentale cu cele aplicative, cit și nevoia de a sprijini și dezvolta cu precădere cercetarea tehnică în viitorul apropiat, în spiritul hotărîrilor Congresului al IX-lea al partidului.

În continuare, vorbitorul s-a referit la activitatea de cercetare a Institutului de energetică al Academiei, subliniind o seamă de realizări ale acestuia și arătînd că unele domenii importante cum sînt cel al economiei energe-

tice, al utilizării energiei, în-deosebi al celei electrice, al energeticii combustibililor sau domeniul noi ale energeticii, cum sînt problemele folosirii energiei nucleare în economia noastră sau ale conversiunii ei directe în energie electrică, nu au fost abordate pînă în prezent cu amplitudine corespunzătoare importanței lor practice și teoretice.

Vorbitorul a arătat că rămănera în urmă a anumitor ramuri de cercetare tehnică se datorează și persistenței, pe alocuri, a părerii greșite, că importul de licențe — care a fost practicat uneori peste nevoie — ne-ar dispensa de cercetare proprie.

În continuare el a spus: Succesele obținute în introducerea progresului tehnic în diferitele ramuri ale activității noastre industriale, în strînsă legătură cu dezvoltarea în țară a cercetărilor în domeniul științelor tehnice, arată că acestea — dacă sînt bine orientate și sprijinite — pot contribui activ și într-o măsură mai mare decît pînă acum la dezvoltarea bazei tehnico-materiale a societății noastre, putînd înlocui cu succes și importul de licențe.

Noi, inginerii, salutăm deci cu bucurie înființarea Consiliului Național al Cercetării Științifice, fiindcă aceasta va staționări înființarea cercetării noastre științifice în strînsă legătură cu cerințele economice și social-culturale ale țării. Consider că unul din obiecti-

vele fundamentale ale consiliului va fi urmărirea înființării rezultatelor cercetării științifice, prin aplicarea lor în practică. Un rezultat nou și aplicat este doar mai valoros pentru țară decît două, tot afit de noi, dar neaplicat sau neaplicabile în condițiile noastre. Munca cercetătorului științific nu încetează odată cu obținerea unui rezultat nou și cu publicarea lui într-o revistă sau comunicarea lui la un congres — așa cum se crede uneori și la Academie —, ci abia cînd rezultatul a luat drumul aplicării lui în producție, respectiv a intrat în circuitul activității social-culturale. Este o datorie de onoare a noastră, a profesorilor și cercetătorilor mai vîrstnici, să depunem toate eforturile pentru ca timpul acestei așezări sănătoase a cercetării noastre, prin îmbinarea armonioasă a activităților fundamentale cu cele aplicative, să fie cit mai apropiat; vom munci în acest scop nu numai în cercetare, ci și la formarea și specializarea cercetătorilor tineri, care este un proces lung și anevoios. Aceasta va fi și primul nostru drum multumire pentru condițiile noi pe care partidul și statul nostru le creează cercetării științifice românești.

Acestea sînt, tovarăși deputați, cîteva din gîndurile și motivele care mă determină să fiu în întregime de acord și să votez legea pentru înființarea Consiliului Național al Cercetării Științifice.

CUVÎNTUL DEPUTATULUI COSTIN D. NENIȚESCU

Sînt de părere că toate măsurile concretizate în expunerea prezentată și în legea a cărei votare ni se propune astăzi vor avea efect stimulator pentru ridicarea științei noastre românești la nivelul celui din țările cele mai avansate, fiindcă ea va influența înfăptuirea dezvoltării tuturor ramurilor economiei naționale.

Exprim convingerea — a arătat în continuare vorbitorul — că țara noastră a ajuns în prezent la un astfel de nivel încît dezvoltarea viitoare a industriei este condiționată tot mai mult de introducerea științei în activitățile de producție. Procesul de creștere și diversificare complexă a ramurilor industriale ale țării impune o fundamentare științifică din ce în ce mai solidă.

Consider de deplin întemeiată critica adusă cercetării științifice în domeniul chimiei și mai ales modulul cum s-a urmărit și stimulată aplicarea în practică a rezultatelor cercetărilor. Și noi, oamenii de știință, avem o răspundere pentru această lipsă. De aceea va trebui pe viitor să fim mai insistenți pentru aplicarea în practică a rezultatelor cercetărilor noastre. Chiar atunci cînd, din motive obiective și bine justificate din punct de vedere tehnico-economic, se achiziționează procedee sau instalații străine, nu sîntem îndreptățiți să renunțăm la cercetarea proprie.

Avem o mare obligație față de poporul nostru, față de urmașii noștri. În afară de petrol, sare, metan, lemn și stuf, noi trebuie să valorificăm un alt bun al poporului, cea mai prețioasă avuție a sa: inteligența și puterea sa de muncă științifică chibzuită. Trebuie să scoatem la lumină această comoară, în mare parte ascunsă încă, și să-i creăm condiții pentru ca ea să se fructifice. Iată de ce sînt fericit că pot exprima, de la această înaltă tribună, în-treaga adevărată, profunda satisfacție, nu numai a mea dar, sint convins, și a tuturor științivilor țării, pentru orientarea de largă perspectivă și adinc patriotică a partidului cu privire la necesitatea dezvoltării prin toate mijloacele a cercetării proprii.

Expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu a arătat că diferite școli de chimie, în special cele teoretice, au cunoscut și în trecut o dezvoltare ce a atras atenția. În ultimii ani, activitatea de cercetare s-a amplificat considerabil și s-au obținut succese care au fost remarcate elogios în strînsă legătură cu aplicarea în practică a unor procedee tehnologice care au fost, sînt în curs sau sînt susceptibile de a fi aplicate în industrie. Dacă totuși au existat deficiențe, și ele au fost semnalate în trecut, acestea se datorează în mare măsură unei lipse de orientare a cercetării fundamentale și tehnologice, unei insuficiente coordonări între acestea și aplica-

CUVÎNTUL DEPUTATULUI ION CREANGĂ

Am ascultat cu atenție deosebită expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu cu privire la dezvoltarea științei și la înființarea Consiliului Național al Cercetării Științifice. Arătînd că măsurile preconizate corespund unei necesități obiective, vorbitorul a subliniat că ideea lor fundamentală o constituie concentrarea tuturor forțelor și convergența eforturilor oamenilor de știință, astfel ca rezultatele cercetărilor să contribuie cit mai eficient la procesul complex de desăvîșire a construcției socialiste. Țara noastră posedă tot ceea ce este necesar pentru ridicarea pe trepte mereu mai înalte a activității științifice.

În Iași există o veche tradiție de cercetare științifică. La sfîrșitul secolului al XIX-lea au fost inițiate școli de cercetare, a căror activitate a fost continuată și dezvoltată în secolul nostru. Studiile de geologie din țara noastră au început la catedra lui Gv. Cobălcescu; chimia noastră modernă a fost inițiată de Petru Poni; fizica nouă a fost introdusă de Dragomir Hurmuzescu; crearea unei școli moderne de matematică, în special în geometria diferențială, se datorează lui Alexandru Myller; în medicină s-au remarcat numeroși profesori și savanți, printre care dr. Constantin Parhon; în științele agronomice s-a remarcat Ion Ionescu de la Brad, iar în domeniul științelor umanistice au activat înaintați gînditori, printre care M. Kogălniceanu, A. D. Xenopol, Ion Ghica.

În anii puterii populare, Iașul a ridicat pe o treaptă superioară, în strînsă legătură cu necesitățile economice și social-culturale ale țării activitatea științifică și de învățămînt. Din 1961 pînă astăzi în unitățile de cercetare din centrul Iași au fost abordate peste 4000 de teme; dar teme legate direct de producție sînt numai aproximativ 450, adică foarte puține. Din cauza numărului mare de teme și a dispersării forțelor de cercetare, în centrul Iași se simte nevoia unei legături și a unei coordonări a tematicii diferitelor unități. Înființarea Consiliului Național al Cercetării Științifice va ajuta mult și centrul Iași să-și concentreze activitatea asupra problemelor majore pe care le pun dezvoltarea patriei socialiste și revoluția tehnico-științifică contemporană.

După cum vă este cunoscut, în regiunea Iași, ca și în celelalte regiuni ale țării, au fost construite mari întreprinderi înzestrate cu tehnica modernă. Este foarte important de semnalat și de subliniat că în aceste întreprinderi, cu care ne mîndrim, își are începutul de organizare și cercetarea științifică aplicativă. De exemplu, Fabrica de antibiotice Iași, avînd sprijinul Institutului pentru controlul de stat al medicamentului și cercetări farmaceutice, precum și al institutelor de învățămînt superior din Iași, a obținut rezultate bune în cercetarea aplicativă. Există însă posibilități mult mai mari de a obține rezultate originale dacă se va coordona cercetarea științifică, iar cadrele didactice universitare vor ajuta mai mult pe cercetătorii din întreprinderi, îmbinînd armonios cercetarea aplicativă cu cea fundamentală.

Deși au fost dobîndite unele realizări, în cercetarea științifică actuală din Iași există și rămăniți în urmă, de pildă, în domeniul biofizicii și al biologiei. Slab s-a dezvoltat cercetarea științifică în domeniul electronicii. Consider că în domeniul fizicii vor trebui abordate cu mai mult curaj domeniile moderne, de perspectivă, să fie întărit domeniul fizicii teoretice. Discipulele tehnologice de la Institutul politehnic și de la Universitate trebuie să se preocupe mai pregnant de îmbunătățirea proceselor tehnologice de fabricație pentru ridicarea calității produselor și sporirea productivității muncii pe baze științifice.

Ca matematician (în să arăt că școala matematică din Iași își are bine consolidate temele, s-au inițiat studii moderne, a luat ființă Centrul de calcul, care are un rol însemnat în dezvoltarea calculului și a analizei numerice. Totuși, arecize ca în lumina sarcinilor care se pun în fața noastră, este necesar ca cercetările din domeniul statisticii matematice, abia inițiate, să fie mult amplificate; la fel,

trebuie încă dezvoltate cercetările de logică matematică în legătură cu automatizarea și cibernetica. Consider că va trebui ca și la Iași matematicienii să se preocupe îndeaproape de problemele puse în economie, să se inițieze mai cuprinzător cercetări operaționale.

În continuare, vorbitorul a subliniat că învățămîntul superior posedă un mare potențial pentru cercetarea științifică. Polarizarea acestui potențial în forță vie, în realita-

CUVÎNTUL DEPUTATULUI EMIL ONIGA

Din documentele prezentate, am desprins grija deosebită pe care partidul o acordă îmbunătățirii activității de cercetare științifică, în scopul creșterii contribuției acesteia la rezolvarea sarcinilor complexe pe care le ridică dezvoltarea economiei naționale.

Uzina „Tractorul” — a spus vorbitorul — se prezintă la sfîrșitul șesenalului cu noi succese în realizarea unor tractoare cu performanțe ridicate, care satisfac în mai mare măsură cerințele economice și ale beneficiarilor externi. Întreprinderea noastră se numără printre cele care pentru soluționarea unor probleme tehnice apelează și la experiența străină, importînd licențe și utilaje. Trebuie să arăt de la bun început că pro-

pria noastră experiență confirmă pe deplin justetea acrierilor făcute în expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu în legătură cu faptul că ridicarea nivelului tehnic al producției nu se poate realiza numai prin intermediul importului de licențe sau al experienței tehnico-științifice acumulate în alte țări. Practica ne-a arătat că pentru îndeplinirea sarcinilor privitoare la creșterea volumului de tractoare și îmbunătățirea calității a performanțelor tehnice ale lor sînt necesari și eforturi proprii axate pe rezolvarea unor probleme științifice complexe, ridicate de producție. În acest fel, însăși viața ne-a obligat să dezvoltăm unele cercetări științifice, care să răspundă nevoilor concrete ale activității productive. Unele din aceste cercetări s-au soldat cu rezultate pozitive, care, aplicate în practică, au dus la îmbunătățirea calității produselor noastre.

După ce a enumerat cîteva din rezultatele acestor preocupări, vorbitorul a spus: În rezolvarea problemelor tehnice ale uzinei am primit unora sprijinul specialiștilor din unele unități centrale de cercetare ale departamentelor, ale Academiei Republicii Socialiste România sau din învățămîntul superior. Cu toate acestea consider că sînt pe deplin valabile și pentru uzina noastră cîrțile făcute cu privire la modul în care s-au folosit rezultatele cercetării științifice în dezvoltarea construcțiilor de mașini.

Referindu-mă la această colaborare trebuie să arăt că ea a avut un caracter sporadic, nesistematic și nu s-a bucurat de ajutorul permanent al organelor centrale, în special al Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini și al Academiei. Ca urmare a lipsei de continuitate a colaborării au fost întrerupte lucrări importante abordate împreună cu Institutul de mecanică aplicată „Traian Vuia” și cu Institutul de fizică ale Academiei.

fea de astăzi depinde de noi, de buna organizare a muncii și stimularea cadrelor. De asemenea, consider că este absolut necesar să luăm măsuri pentru legarea mai strînsă a teoriei de viață, de aplicabilitatea științei în toate ramurile de activitate din țara noastră. Să-i deprindem pe viitorii cercetători încă de pe băncile facultății cu studiarea atentă și obiectivă a faptelor, să-i educăm în spiritul dorinței fierbinți de a pune toate realizările lor științifice în slujba patriei, a dezvoltării continue a economiei și culturii socialiste.

Îmi exprim deplina adevărată ne față de proiectul de lege cu privire la înființarea Consiliului Național al Cercetării Științifice.

RAPORTUL COMISIEI PENTRU CULTURĂ ȘI ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI AL COMISIEI JURIDICE PREZENTAT DE DEPUTATUL GHEORGHE MIHOC

Comisia pentru cultură și învățămînt și comisia juridică ale Marii Adunări Naționale, intrunite în ședințe comune de lucru în zilele de 18 și 19 decembrie 1965, au studiat și discutat proiectul de lege cu privire la înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Național al Cercetării Științifice, primit spre avizare.

În urma analizării proiectului și a discuțiilor purtate, comisiile constată că proiectul de lege răspunde necesității de a se înființa un for coordonator care să dea o orientare și o perspectivă clară activității științifice, asigurînd un program unitar de cercetare, folosirea rațională a cadrelor și a bazei materiale, repartizarea pe ramuri de știință și amplasarea teritorială corespunzătoare a unităților de cercetare, precum și o bună coordonare și informare de specialitate.

În vederea îmbunătățirii sistemului de organizare și îndrumare a activității de cercetare științifică, a concentrării tuturor forțelor de cercetare spre obiective cu cea mai mare eficiență, Congresul

al IX-lea al Partidului Comunist Român a hotărît crearea Consiliului Național al Cercetării Științifice.

Consiliul Național al Cercetării Științifice, organ al Consiliului de Miniștri, are sarcina înfăptuirii politicii partidului și guvernului cu privire la dezvoltarea, îndrumarea și coordonarea activității de cercetare științifică, fundamentala și aplicativă, în concordanță cu cerințele construcției socialiste.

Prin proiectul de lege se propune ca în componența consiliului să intre oameni de știință desemnați dintre membrii Academiei Republicii Socialiste România și cadrele didactice din învățămîntul superior, cercetători care lucrează în institutele Academiei, în institute departamentale, laboratoare uzinale, stațiuni experimentale și stații pilot, specialiști și cercetători care își desfășoară activitatea în organizații economice și social-culturale, cadre din conducerea ministerelor și altor organe centrale.

Activitatea consiliului se va desfășura pe comisii, crean-

zate după criteriul ramurii de cercetare științifică, precum și după criteriul teritorial, asigurîndu-se o largă aplicare a principiului muncii și conducerii colective.

Comisia pentru cultură și învățămînt și Comisia juridică ale Marii Adunări Naționale apreciază că, în redactarea propusă, proiectul de lege cu privire la înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Național al Cercetării Științifice reflectă just necesitatea de a ridica pe o treaptă și mai înaltă cercetarea științifică din țara noastră, potrivit cerințelor construcției socialiste, contribuind la creșterea prestigiului științei românești peste hotare.

Ca urmare, Comisia pentru cultură și învățămînt și Comisia juridică ale Marii Adunări Naționale avizează favorabil, în unanimitate, proiectul de lege privind înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Național al Cercetării Științifice în forma care a fost prezentată deputaților și recomandă adoptarea sa de către Marea Adunare Națională.

Ieri, în timpul lucrărilor sesiunii Marii Adunări Naționale

CUVÎNTUL DEPUTATULUI HORIA HULUBEI

Expunerea amplă, științific documentată, prezentată de tovarășul Nicolae Ceaușescu, se referă la o necesitate vitală în opera multilaterală întreprinsă pentru progresul patriei noastre în toate domeniile. Aceasta reprezintă încă o dovadă elocventă a modului în care Partidul Comunist Român înțelege să rezolve, în ansamblul lor, problemele fundamentale legate de prezentul și de viitorul României.

După o largă consultare preliminară cu oamenii de știință din toate specialitățile, după analiză minuțioasă a situației cercetării științifice, în toate locurile unde ea se desfășoară, la Academie, în învățămînt, la departamente, în uzine, pe baza indicațiilor Congresului al IX-lea, Comitetul Central și guvernul au elaborat un ansamblu de măsuri

(Continuare în pag. 2 IV-a)

Discuții pe marginea expunerii cu privire la îmbunătățirea organizării și îndrumării activității de cercetare științifică

CUVÎNTUL DEPUTATULUI

HORIA HULUBEI

(Urmare din pag. III-a)

privind cercetarea științifică, supus astăzi spre deliberare. Vă rog să-mi permiteți să exprim de la bun început adinea mea satisfacție și deplina adeziune la măsurile prezentate și la proiectul de lege pe care îl voi vota cu convingere.

În continuare vorbitorul a arătat: Pornind de la experiența valoroasă a trecutului și de la necesitățile actuale și de perspectivă ale țării, cercetătorii români au adus contribuții importante la dezvoltarea economică și culturală a țării, la progresele științifice și la ridicarea prestigiului științei și culturii românești în lume. Cercetările din domeniul fizicii, în trecut neglijate, au cunoscut în ultimele două decenii o dezvoltare apreciată în lumea specialiștilor. Două discipline noi, în special — fizica corpului solid și fizica nucleară — sînt susținute de aproape 600 de cercetători tineri, dintre care mulți cu o activitate remarcabilă pe plan internațional.

Subliniind că în țara noastră fizicienii participă activ la introducerea tehnicii noi, cu rezultate economice care se cifrează la sute de milioane de lei, vorbitorul s-a referit concret la realizările Institutului de Fizică Atomică.

Evident — a spus el — noi sîntem conștienți că, așa cum s-a subliniat în expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu, ceea ce s-a realizat pînă acum reprezintă numai un început, care poate și trebuie amplificat în pas cu cerințele actuale. Fizica se va orienta, desigur, în continuare spre domeniile unde avem experiență cistigată, în special, spre problemele cerute de economie.

Referindu-se la sarcinile mari pe care documentele celui de-al IX-lea Congres al partidului le pun în legătură cu creșterea și perfecționarea forțelor de producție ale țării cu dezvoltarea științei și tehnicii, vorbitorul a spus: Vom reuși în aceste acțiuni esențiale pentru viitorul țării, după cum vom ști să ne creăm rezerve de specialiști de înaltă calificare și după cum vom utiliza, cu randament optim, cercetarea științifică în această operă. Acțiunea este de prea mare anvergură ca ea să nu fie coordonată de un for calificat care să poată include în operațiunile hotărîrile partidului și ale statului și să gă-

sească soluțiile cele mai potrivite. De aceea consider că hotărîrea de a crea Consiliul Național al Cercetării Științifice este binevenită și de largă perspectivă, este o măsură înțeleaptă.

Pornind de la un sistem de organizare a cercetării științifice consider foarte binevenită sublinierea făcută astăzi că trebuie să avem permanent în vedere că cercetarea științifică este una și indivizibilă și că diferitele forme sub care ea se manifestă sînt indisolubil legate între ele. Toată istoria științei și a tehnicii pledează pentru această afirmație.

Dozarea cea mai convenabilă a cercetării fundamentale și aplicative constituie o problemă socială de importanță hotărîtoare de care trebuie să țină seama viitorul Consiliu Național al Cercetării Științifice. În ansamblul preocupărilor Consiliului Național un loc de seamă revine îmbunătățirii structurii rețelei de cercetare. Institutele de cercetări nu sînt suficiente de adevărat distribuite în țară: există locuri de producție de mare importanță, neajutate direct de cercetare. Există institute și laboratoare uzinale, cu o dotare excepțională, care ar putea obține rezultate și mai bune dacă ar fi ajutate de cadrele de înaltă calificare. Criticile concrete aduse aici sînt juste.

Cel aproape 45 de ani de învățămînt superior și cîțiva zeci de ani în cercetare — a spus în continuare acad. Horia Hulubei — mi-au permis să cunosc posibilitățile excelente ale tineretului patriei noastre. Inteligenți și talentați, entuziaști și devotați, tinerii pot face minuni dacă li se creează condiții de lucru. Ei au dovedit-o de multe ori prin succesele strălucite. Ești cu adevărat liber numai atunci cînd nu ești obligat să trăiești numai cu mîna în buzunari, să strîni și cînd poți face față, prin gîndire proprie, variatelor probleme legate de viața țării în tumultuoasă dezvoltare și de evoluția rapidă a științei. Îmi permit ca și de la această tribună să le trimis, încă o dată un îndemn călduros ca, alături de cei mai în vîrstă, și cu același devotament pentru partid și pentru țară, în condițiile și mai bune create acum, să pornească în drum toate fontele lor de creație, să pună stăruie și pasiune la lucru, pentru libertatea și prestigiul ei în lume.

rea centrelor experimentale în unitățile socialiste.

Scopul cercetării și satisfacția cercetătorilor sînt depline atunci cînd rezultatele muncii lor își găsesc o valorificare corespunzătoare. Consider că există forme și posibilități mult mai mari pentru introducerea și generalizarea în producție a rezultatelor obținute în cercetarea științifică.

Consiliul Național al Cercetării Științifice este organul investit cu autoritatea necesară nu numai pentru coordonarea cercetării, ci și pentru finalizarea activității de cercetare științifică, pentru promovarea și generalizarea metodelor noi.

De o deosebită însemnătate mi se pare, și de aceea o sus-

țin întru totul, prevederea din lege cu privire la constituirea comisiilor teritoriale de coordonare a cercetării științifice.

Pentru dezvoltarea activității de cercetare, consider că este necesar ca și în viitor stațiunile experimentale agricole să fie dotate cu utilajul și aparatura necesare.

În încheiere, îmi exprim adeviziunea totală față de măsurile propuse prin prezentul proiect de lege și profunda recunoștință a întregului nostru colectiv de cercetători pentru toate condițiile de activitate create și ne angajăm să punem toată capacitatea noastră de muncă, toate cunoștințele noastre în slujba creșterii producției agricole.

CUVÎNTUL DEPUTATULUI

MAXIM BERGHIANU

Rolul hotărîrilor pe care li are știința în dezvoltarea societății contemporane justifică pe deplin dezbaterile în cel mai înalt for al țării a problemelor legate de îmbunătățirea activității de cercetare științifică. Înșiși construirea societății noastre noi reprezintă de fapt o gigantică operă științifică. Ea este rodul activității conștiente a întregului popor condus cu înțelepciune de Partidul Comunist Român. Recomandările deosebite de importante cuprinse în expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu vor călăuzi activitatea oamenilor noștri de știință, care au dovedit un adînc patriotism, devotament față de țară și popor.

Mă declar de la început de acord cu măsurile preconizate privind crearea Consiliului Național al Cercetării Științifice și cu atribuțiile ce-i revin. Această formă structurală este izvoară din necesitățile noastre și are menirea să orienteze mai bine activitatea de cercetare științifică, să asigure o mai eficientă folosire a forțelor științifice și a bazei materiale de care dispunem, pentru valorificarea mai operativă a rezultatelor cercetării științifice în scopul dezvoltării continue a economiei, științei și culturii românești.

Referindu-se la unele aspecte ale muncii de cercetare științifică din regiunea Cluj, vorbitorul a spus printre altele: urmînd indicațiile conducerii partidului, Comitetul regional de partid Cluj s-a preocupat de îndrumarea cercetării științifice spre probleme de importanță majoră atît în domeniul teoretic cît și în cel aplicativ. Aș sublinia cîteva din rezultatele mai importante din ultimii ani, printre care: prepararea unor semiconductori, a unor catalizatori, calculul celor mai economice sarje pentru cuptoarele de topit oțel, fabricarea pulberilor sintetici și utilizarea lor în construcția de mașini, îmbunătățirea procedurii de fier de la Căpuș, folosirea betoanelor ușoare cu agregate poroase artificiale la construcții civile, proiectarea și experimentarea unor mașini-unelte cu comandă-program (Uzinele Metalurgice Cugir), valorificarea superioară a concentratelor indigene de molibden și altele. S-a creat hibridul dublu de porumb — 208, răspîndit în producție pe o suprafață de peste 1 milion de hectare, care asigură un spor de producție de 20—40 la sută. Oamenii de știință din Cluj, români, maghiari, germani au contribuit la elaborarea unor importante lucrări, tratate, monografii și studii, atît în domeniul științelor umanistice cît și în cel al științelor naturii.

Cu deplină temel se subliniază în expunerea prezentată în fața sesiunii, necesitatea creșterii contribuției laboratoarelor uzinale care, pe lîngă activitatea de îmbunătățire a tehnologiei, să facă și cercetări aplicative. Aș aminti cîteva începuturi meritorii și în unele uzine din regiunea noastră. La Uzina Tehnofrig se fac cercetări asupra otelului inoxidabil feritic în cazul deformărilor și tratamentelor termice; la Uzinele sodice Ona-Mureș s-a obținut bicarbonat de sodiu farmaceutic de calitate ultrafină cu un conținut de 99,5% bicarbonat — cerut pentru export; la Industria Sirmel se fac cercetări în domeniul electrozilor pentru sudarea oțelurilor inoxidabile, asimilarea de profile trapezoidale folosite în industria petrolieră, care în prezent se importă. Trebuie subliniat însă faptul că ministerele și institutele de partamentale s-au ocupat parțial de îndrumarea cercetării în laboratoarele uzi-

nale care pot aduce un aport mai însemnat la rezolvarea unor probleme cerute de producție.

Cu toate rezultatele obținute și în regiunea noastră se confirmă ceea ce sublinia în expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu privind rămînea în urmă în munca de cercetare științifică în acele ramuri de care depinde progresul în sfera producției materiale a societății și în primul rînd în științele tehnice. Sînt mulțime probleme legate de producție în a căror soluționare aportul institutelor de cercetări din regiune a fost insuficient. De altfel, mai multe preocupări pentru rezolvarea unor probleme legate de nevoile producției au avut caedrele cu profil tehnic din învățămîntului superior — decît institutele Filialei Academiei. Aceasta dovedește că n-au avut temel cei care cereau să se renunțe la cercetarea științifică în învățămîntul superior. Consider justă indicația cuprinsă în expunere privind întărirea bazei de învățămînt superior de cercetare nu mai puțin de zece laboratoare de izotopi radioactivi. Forțele de cercetare și aparatura sînt frămîntate, în loc să fie concentrate în cîteva unități puternice, bine utilizate și cu secții profilate pe diferite specialități. La fel, în domeniul cercetării agricole, investițiile se fac actualmente în mase unități dispersate, astfel că nici una nu dispune de o bază puternică, corespunzătoare.

Lipsa de coordonare unică la nivelul întregii țări se resimte puternic și în activitatea de cercetare științifică la nivelul regiunii. De exemplu, Cimpia Transilvaniei este cercetată separat și dispersat de Academie, Universitate, Institutul Agronomic și Stațiunile experimentale agricole, fără ca între grupele respective de cercetători să existe un schimb sistematic de informații.

Există suficiente motive pentru a saluta din toată inima crearea și la nivelul regiunii a comisiilor pentru coordonarea activității de cercetare științifică, ca organe subordonate Consiliului Național.

În perspectiva unei mai juste repartizări teritoriale a forțelor științifice, apreciem necesară reconsiderarea măsurilor luate de conducerea Academiei privind desființarea secției de economie politică, sistarea în 1963 a cinci publicații ale Filialei din Cluj a Academiei.

Pe bună dreptate se critică activitatea unor institute ale Academiei. La Filiala din Cluj a Academiei nu se ține evidența tematicilor de cercetare, a finalizării lor, a eficienței, nemaivorbind de realizarea lor la termenele fixate.

Consider foarte important că, alături de sarcina de a elabora programul unitar de cercetări pornind de la interesele fundamentale ale economiei naționale, Consiliul Național al Cercetării Științifice va avea și pe aceea de a efectua controlul realizării temelor cuprinse în planurile diferitelor institute de cercetare.

Sîntem convinși că măsurile preconizate în expunerea prezentată sesiunii și hotărîrile ce vor fi adoptate vor aduce oferită soluționare tuturor problemelor legate de îmbunătățirea muncii de cercetare științifică și de valorificarea la nivel superior a rezultatelor ei.

CUVÎNTUL DEPUTATULUI

GHEORGHE VLAD

De la început — a spus vorbitorul — țin să exprim întreaga mea adeziune față de ideile cuprinse în expunerea prezentată, față de măsurile propuse. Ca inginer petrolist am putut să apreciez puterea creatoare, talentul specialiștilor noștri, aportul lor la dezvoltarea și înflorirea industriei petroliere românești. La indicațiile partidului de a asigura necesarul de combustibil și materie primă pentru economia națională au fost intensificate lucrările de prospecțiuni geologice pentru descoperirea și valorificarea superioară a noi structuri, necunoscute înaintea, dar bogate în țitei și gaze.

Anul 1951 a marcat intrarea în producție a primei sonde săpate pe meleagurile argesene. Am început forajul sondelor cu instalații vechi, capabile să sapa pînă cel mult 2000 metri, dar am descoperit țitei. Pe atunci nici nu puteam pretinde mai mult, deoarece prima instalație românească de foraj își datează „certificatul de naștere” abia în 1957. Nici zece ani nu au trecut și azi în țara noastră se fabrică instalații petroliere care se bucură de un binemercat presigurat. Industria noastră constructoare de utilaj petrolier nu pune la dispoziție instalații cu care săpăm sonde de mare adîncime.

În continuare, vorbitorul a spus: Se constată și în domeniul în care îmi desfășor activitatea o insuficiență legătură între cercetare și producție, precum și unele deficiențe în organizarea și orientarea cercetării. Dacă specialiștii din institutele de cercetări ar ține o mai strînsă legătură cu practica, cu cercetările științifice pe plan mondial, industria petrolieră ar înainta cu pași mai rezpeți pe drumul dezvoltării continue și s-ar fi evitat unele greșeli în alegerea soluțiilor tehnologice. În acest sens, aș vrea să dau un exemplu. Cu cîțiva ani în urmă, pe baza studiilor efectuate, institutele de cercetări petroliere au recomandat, și ministrul a aprobat, ca sarcină de plan aplicarea forajului cu turbina pe orice structură, indiferent de formațiile geologice traversate și de adîncimea solului. Practica a demonstrat că forajul cu turbina este eficient, dar numai în anumite roci și pînă la anumite adîncimi. Aplicarea în mod mecanic a acestei metode a dus, pe de o parte, la cheltuirea neeconomică a unor importante fonduri bănești, iar, pe de altă parte, a frînat orientarea cercetării spre alte tehnologii de foraj existente pe plan mondial și care trebuiau experimentate în condițiile țării noastre.

În ce privește organizarea și repartizarea teritorială a unităților de cercetare științifică, concluzia din expunerea prezentată este în întregime valabilă și pentru industria petrolieră. Deși în cadrul ministerului nostru funcționează patru institute de cercetări științifice, ele au fost concentrate în regiunile Ploiești și București. Regiunile Argeș și Oltenia, cunoscute ca mari producătoare de țitei și gaze, nu dispun însă de o unitate de cercetare a cărei prezență o consider strict necesară.

Activitatea de cercetare nu trebuie desfășurată numai în institutele specializate. În această acțiune de importanță vitală pentru progresul economiei noastre socialiste trebuie atrase cadrele didactice din institutele de învățămînt superior, oameni cu o bogată experiență teoretică și practică, precum și specialiștii din întreprinderi. A neglijarea aportul celor cu lucrăz în producție înseamnă, după părerea mea, o mare greșală. Îmi stăruie în mîntee un exemplu în acest sens. Un tehnician de la Trulstul de foraj Argeș a inventat, încă în anul 1960, un probator de strate care nu se realizează în nici o țară în lume. Documentația tehnică a fost trimisă spre avizare Direcției generale foraj extracție țitei, dar acolo a rămas. Aceste aparate se fabrică azi în alte țări și noi importăm-le — așa cum arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu — plătim scump inteligența altora.

Pentru îndeplinirea sarcinilor stabilite de cel de-al IX-lea Congres al P.C.R. în vederea dezvoltării activității geologice și a industriei petroliere, consider necesar să se studieze oportunitatea introducerii în viitorul program de cercetare a următoarelor probleme: intensificarea cercetărilor geofizice privind proiectarea exploărilor geologice; îmbunătățirea construcției gării de sondă pentru reducerea la minimum a cantității de metal pe metru forat; alegerea corectă a sanelor cu conuri; cercetarea proprietăților fizice ale țiteiurilor grele în scopul stabilirii sistemului optim de exploatare.

Îmi exprim deplina încredere că măsurile pe care le va lua Marea Adunare Națională în vederea îmbunătățirii activității de cercetare științifică vor contribui din plin la dezvoltarea continuă a economiei naționale, la înflorirea patriei noastre socialiste și voi vota cu toată convingerea proiectul de lege propus.

centrală a muncii de cercetare între institutele de cercetări ale Academiei, institutele de învățămînt medico-farmaceutic și institutele de cercetări ale Ministerului Sănătății și Prevederilor Sociale, pentru a evita paralelismele și risipa de materiale și energie și pentru ca prin eforturi unite să se obțină rezultate optime. În cultivarea tovarășului Nicolae Ceaușescu s-au făcut pe bună dreptate observații critice și s-a accentuat cerința ca institutele de învățămînt superior să joace un rol mult mai activ în formarea viitoarelor cadre de cercetători științifici. Înd-

cațiile prețioase cuprinse în această expunere vor fi de natură să intensifice activitatea noastră, să stimuleze crearea oamenilor de știință, a tuturor cercetătorilor.

Îmi exprim convingerea că prin adoptarea legii cu privire la înființarea Consiliului Național al Cercetării Științifice se va asigura dezvoltarea armonioasă a cercetărilor fundamentale și aplicative, în concordanță cu cerințele dezvoltării construcției socialiste — Republica Socialistă România — și de aceea o voi vota din toată inima.

CUVÎNTUL DEPUTATULUI

ILIE MURGULESCU

În toate timpurile — a spus vorbitorul — știința a reprezentat un factor important pentru progresul social, o mare forță transformatoare a omeniilor. Dar numai în secolul nostru rolul hotărîtor al științei devine evident și este îndeobște recunoscut. În toată lumea, finanțarea cercetării științifice, pregătirea și stimularea cercetătorilor și a oamenilor de știință ocupă un loc tot mai larg în planurile generale de dezvoltare a economiei. Amplasarea forțelor științifice și a mijloacelor materiale angajate în cercetarea modernă ridică problema justei îndrumări și valorificării a cercetării și creației științifice la înălțimea unei importante răspunderi de stat.

Ocupîndu-se de dezvoltarea cercetării științifice în țara noastră, vorbitorul a arătat că: În România burghezomocșierească, despre o activitate de cercetare organizată nu putea fi vorba. Cu toate acestea, grație elanului și patriotismului lor lăunat, puțini oameni de știință ai vremii au pus temelii traicne unei tradiții de cercetare, formînd școli științifice de reputație universală în domeniul matematicii, chimiei, biologiei, medicinei, istoriei, filologiei. Tradiția științifică transmisă de iluștrii reprezentanți din trecut ai științei românești a constituit baza de plecare în dezvoltarea științei după eliberarea țării noastre și instalarea regimului democrat-popular.

În continuare, vorbitorul a subliniat atenția acordată, în anii puterii populare, dezvoltării cercetării și întăririi principalelor pirghii pentru promovarea științei: cadrele de cercetare și baza materială a cercetării. Sub îndrumarea Partidului Comunist Român s-a pornit cu avînt la îndeplinirea acestui complex de sarcini pentru ridicarea cercetării la înălțimea cerințelor construcției socialiste.

Trecînd pe larg în revistă succesele obținute în această direcție, vorbitorul a arătat că oamenii de știință și cercetătorii pășind înaintea înaintea ale constructorilor socializmului, și-au adus contribuția la rezolvarea multor probleme puse de progresul economiei naționale, precum și la îmbogățirea patrimoniului științific universal.

Dar, cu toate aceste succese, eficiența social-economică a cercetărilor din unitățile noastre științifice se menține scăzută. Contribuția științei la rezolvarea problemelor fundamentale ale industriei, agriculturii, transporturilor este sub posibilitățile potențialului nostru științific. Lipsite, în primul rînd, o orientare fermă a cercetării, o îmbinare armonioasă, planică a cercetării fundamentale cu cercetarea aplicată, în perspectiva dezvoltării economiei naționale. De aceea, aderența cu producția a cercetării din cele mai ridicate poziții științifice din țara noastră — din unitățile Academiei și din facultăți — este slabă, nesistematică și insuficient organizată. Academia,

asa cum a subliniat tovarășul Nicolae Ceaușescu, a dezvoltat insuficient cercetările din domeniul științelor tehnice ale căror rezultate ar fi putut fi mai rodnic aplicate pentru propășirea economiei naționale. Desfășurarea pe un front prea larg de probleme față de forța sa efectivă rezultă o altă trăsătură deficitară a cercetării din țara noastră. Apoi, aplicarea în producție a rezultatelor cercetării nu urmează calea cea mai scurtă, între faza de laborator și transpunerea rezultatelor la scara industrială interpunîndu-se un interval de timp prea lung.

Toate aceste lipsuri — și nu sînt singurele — au cauzat reducerea eficienței sociale a științei, diminuarea avantajelor economice ale cercetării. Și-a deschis drum atunci părerea că progresul economiei naționale nu trebuie legat de cercetarea științifică proprie ci poate fi accelerat prin importul din alte țări de licențe și tehnologii moderne.

Subliniind că Congresul al IX-lea al partidului a acordat științei și cercetării locul cuvenit în cadrul operii de construcție socialistă, vorbitorul a apreciat crearea Consiliului Național al Cercetării Științifice ca încă o verigă în sistemul de măsuri inițiate de P.C.R. pentru înflorirea științei în România Socialistă și pentru integrarea activității științifice în efortul poporului nostru pentru făurirea unei vieți noi, libere și ferice. Oamenii din știință și cercetătorii întîmplă cu înfîșurte și încredere înființarea Consiliului Național al Cercetării Științifice și asigură conducerea partidului și statului că vor răspunde cu entuziasm la chemarea Consiliului în vederea participării lor la elaborarea și înfăptuirea obiectivelor planurilor de dezvoltare economică și social-culturală a țării.

Sarcinile și principalele atribuții ale Consiliului sînt enunțate cuprinzător în proiectul de lege care ni se prezintă. Pe primul plan se stuează, firește, elaborarea metodologiei de întocmire a unor planuri de cercetare corelate cu principalele direcții ale dezvoltării economiei naționale. Cu aceste planuri tematice — anuale și de perspectivă — urmează să fie armonizată, dezvoltată și reprofilată rețeaua unităților de cercetare și efectuată repartizarea forțelor științifice și a mijloacelor de cercetare. Ridicarea nivelului științific al cercetătorilor pentru ca ei să poată rezolva problemele abordate, în lumina celor mai noi și actualele cuceriri ale științei, constituie încă una din pirghile puternice pentru sporirea eficienței economice a cercetării.

Votînd Legea de organizare și funcționare a Consiliului Național al Cercetării Științifice, votăm pentru înflorirea științei în România Socialistă, pentru propășirea social-economică a poporului nostru prin lumina și puterea științei.

CUVÎNTUL DEPUTATULUI

EMIL VLAICU

Pentru noi, cei ce lucrăm în institutele de cercetări agricole, hotărîrea Congresului privind înființarea Consiliului Național al Cercetării Științifice constituie o nouă mărturie a preocupării noastre pentru știință și tehnica în dezvoltarea continuă a cercetării științifice. Colectivul Stațiunii experimentale Lovrin-Banat își exprimă încă o dată deplina adeziune față de această hotărîre. Personal, sînt întru totul de acord cu proiectul de lege prezentat.

În agricultură s-a realizat în ultimii ani o mai bună organizare a cercetării științifice, prin concentrarea forțelor de cercetare și a mijloacelor materiale puse la dispoziție, ceea ce s-a reflectat în îmbunătățirea agrotehnicii plantelor cultivate, în crearea de noi soiuri de plante și hibridi de porumb, în chimizarea agriculturii, în realizarea și perfecționarea utilajului agricol, în îmbunătățirea procesului de producere a semînelor. Introducerea și generalizarea în producție a hibridilor dubli de porumb, realizată în țara noastră, aplicarea recomandărilor stațiunii noastre privind agrotehnica acestora au determinat ca producția medie de porumb la hectar să crească, în ultimii ani, în regiunea Banat, cu 38% față de perioada anterioară. Cu toate acestea, și în agricultură, într-o serie de domenii de cercetare ca: zootehnia, cultura unor plante tehnice, legumicultura, problemele de economie agrară există unele rămînînd în urmă. O cauză a acestei situații constituie și faptul că, îndeosebi în domeniul științelor biologice, au existat manifestări de rigiditate mecanică a unor poziții preluare, neștiințifice din partea unor specialiști, poziții care au frînat dezvoltarea cercetărilor proprii.

Înființarea Consiliului Național al Cercetării Științifice

va permite și în domeniul agriculturii o mai bună orientare și coordonare a forțelor și mijloacelor de cercetare. Se simte și în domeniul agriculturii necesitatea de gîndire vrea cercetătorii științifici din cadrul Academiei, din învățămîntul superior, din stațiunile experimentale, precum și specialiștii din producție. Colaborarea dintre stațiunea noastră și Institutul agronomic din Timișoara ne-a arătat că există posibilități multiple în această direcție. Organizarea în colective largi, care să cuprindă specialiști diferiți și îndrumarea acestora de către cadrele cu cea mai bogată experiență duce la crearea unor adevărate școli de cercetare și creație științifică.

Un alt aspect de mare importanță, care se ridică în fața noastră, este acela al asigurării unei îmbinări judicioase între cercetarea fundamentală și cea cu caracter aplicativ. Din experiența noastră, putem spune că nu se poate concepe separarea unei linii de cercetare.

Consider foarte juste ideile exprimate în această sesiune cu privire la faptul că cercetările științifice, concepute ca un tot unitar, trebuie orientate, în primul rînd, spre rezolvarea nevoilor imediate și de perspectivă ale dezvoltării economice și social-culturale a țării.

Pentru a asigura progresul continuu în cercetarea agricolă este necesar să selectăm cu mai multă grijă și discernîmint metodele de cercetare, să interpretăm cu toată atenția rezultatele obținute, promovînd pe cele mai eficiente, cunoscut fiind că altfel se produc stagnări costisitoare pentru economia națională. Experiența noastră confirmă că în domeniul agriculturii, unde particularitățile factorilor naturali asupra producției au o mare influență, este necesară întărirea și extinde-

CUVÎNTUL DEPUTATULUI

LUDOVIC CSÖGÖR

Pe baza indicațiilor Congresului al IX-lea al P.C.R. ni se prezintă astăzi un program complex de măsuri, menite să asigure ridicarea și afirmarea continuă a științei din patria noastră și valorificarea cueririlor ei în slujba construcției socialiste.

Coordonarea informării și cercetării științifice — a spus în continuare vorbitorul — este o necesitate obiectivă care vizează îndeaproape și înseși destinele științei. Aboardarea și discutarea acestor probleme importante constituie o dovadă grăitoare a grijii permanente cu care partidul și statul nostru înconjoară oamenii de știință și se ocupă de problemele legate de cercetarea științifică.

Reprezentanți de vază ai școlii medicale românești au reușit, cu toate adversitățile și dificultățile întîmpinate în timpul regimului burghezomocșieresc, să aducă contribuții substanțiale la progresul medicinei mondiale și să evidențeze totodată caracterul umanist al medicinei. Savanții ca: V. Babeș, Gh. Marinescu, I. Cantacuzino, D. Danielopolu, C. I. Parhon și alții și-au înscris numele între marile figuri ale medicinei mondiale. Glorioasele tradiții ale medicinei românești au fost continuate și ridicate la un nivel calitativ superior, în anii socializmului. Întreaga activitate științifică a fost îndreptată îndeosebi spre studii și rezolvarea problemelor ridicate de apărarea sănătății poporului nostru. Dezvoltarea impenituoasă a medicinei s-a desfăș-

surat pe baza marilor transformări social-politice din România.

Succesele incontestabile ale medicinei noastre actuale, ca eradicarea unor boli (malaria, tifosul exantematic), scăderea considerabilă a incidenței altora (difteria, T.B.C.) etc., scăderea mortalității infantile, a mortalității generale au contribuit la prelungirea duratei medii de viață, la întărirea sănătății poporului.

Aceste succese au fost mult apreciate și peste hotarele țării. Mulți dintre savanții noștri au devenit membri ai Academiei de medicină din străinătate, vicepreședinți ai unor organisme științifice internaționale.

Vorbitorul s-a referit apoi la aportul adus de Institutul de Medicină și Farmacie din Tg. Mureș în dezvoltarea științelor medicale, după care a spus: Orajul nostru a devenit un adevărat centru universitar cu institutul său de medicină și farmacie, cu institutele de teatru și pedagogie și alte unități de învățămînt, care polarizează o intensă activitate științifică și culturală. În toate aceste institute s-a statornicit o colaborare rodnică și înfrățire deplină între cercetătorii și cadrele didactice români, maghiari și de altă naționalitate.

Exigențele mereu crescînde ridicate în fața cercetării medicale de construcția socialiste impun necesitatea unor cercetări la un nivel și mai înalt. Iată de ce este absolut necesar și în domeniul științelor medicale o coordonare

cele mai întinse regiuni ale țării, a Clujului, și în calitate de rector al Universității clujene, nu mă pot opri de a nu vă scriu în cîteva trăsături tabloul reînnoirii pe ogorul științei și culturii a acestui oraș universitar din tînetul străbătut de apele sosețene,

(Continuare în pag. a V-a)

CUVÎNTUL DEPUTATULUI

CONSTANTIN DAICOVICIU

Urmînd cu statornică fidelitate concepția despre lume și societate a clasei muncitoare, Partidul Comunist Român a dat dintru cele dintîi începutul activității sale diriguitoare cea mai acută a științei și culturii, acestor pietre unghiere de la temelii zidurilor celei noi.

Ca deputat al uneia din

cele mai întinse regiuni ale țării, a Clujului, și în calitate de rector al Universității clujene, nu mă pot opri de a nu vă scriu în cîteva trăsături tabloul reînnoirii pe ogorul științei și culturii a acestui oraș universitar din tînetul străbătut de apele sosețene,

(Continuare în pag. a V-a)

Republica Dominicană

Fosta „juntă“ a provocat un grav incident la Santiago

Atacarea constituționalistilor ■ Morți și răniți în urma ciocnirilor ■ Baricade pe străzile din Santo Domingo ■ Forțele inter-americane au „restabilit ordinea“ cu tancurile

SANTO DOMINGO 20 (Agerpres). — Noi incidente au izbucnit duminică la Santiago — al doilea oraș ca mărime din Republica Dominicană — între unitățile ale forțelor aeriene dominicane și adepții ai trupelor constituționaliste. De ambele părți s-au înregistrat morți și răniți.

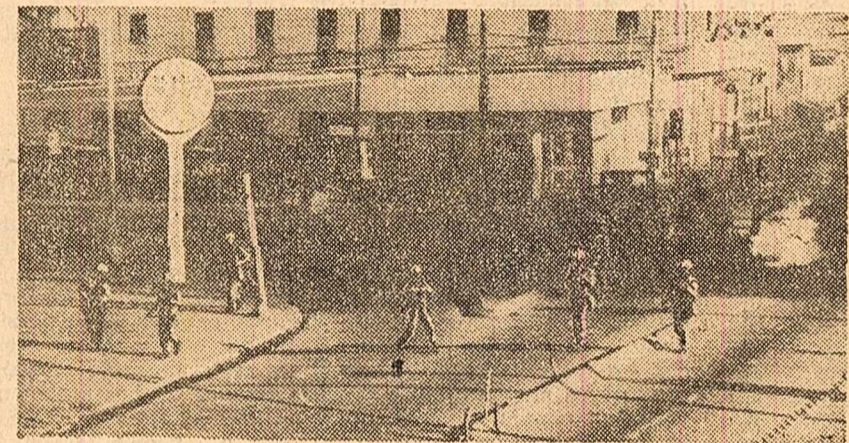
Ciocnirile s-au produs în momentul cînd un grup de constituționalisti, în frunte cu colonelul Francisco Caamaño, participau la o manifestare organizată în această localitate în memoria colonelului

Fernandez Dominguez, căzut în cursul evenimentelor care au urmat intervenției americane în această țară. Cîteva ore în șir au continuat schimbul de focuri. Știrile acestei noi provocări a militaristilor, adepți ai fostei junte militare imberbeste, a declanșat un val de protest în capitala Santo Domingo — unde au avut loc manifestații de stradă. În mai multe cartiere au fost ridicate baricade. Un comunicat al guvernului provizoriu, care a confirmat incidentele la Santiago, anunță că spre acest oraș au fost trimise unități de tancuri aparținînd forțelor inter-americane și că în urma intervenției acestor trupe a fost „restabilită ordinea“. S-a anunțat, de asemenea, că cei care au provocat incidentele vor fi pedepsiți. Comentarii apreciați că acest nou incident creează noi confuzii în țară, menite să împiedice pregătirea în bune condiții a viitoarelor alegeri.

UNUL PLEACĂ, ALTUL VINE...

Opinia publică japoneză se împotrivesc prezenței submarinelor atomice americane

TOKIO 20 (Agerpres). — După o săptămîină de staționare în portul Sasebo, submarinul atomic „Sargo“ a ieșit în largul mării, dar în locul lui a sosit un altul, „Plunder“, însoțit de portavionul „Hornet“ și de încă șase nave ale flotei a 7-a americane. La sosirea lor la Sasebo a fost organizat un miting de protest. Participanții au cerut guvernului să nu permită transformarea Japoniei într-o bază atomică americană. Partidul socialist a chemat poporul japonez la o mișcare națională de protest nu numai împotriva staționării vaselor militare americane în porturile țării, dar și pentru lichidarea tuturor bazelor aeriene și marine americane de pe teritoriul Japoniei.

DUMINICA LA SANTO DOMINGO. Forțele inter-americane intervin pentru „restabilirea ordinii“. În cursul manifestațiilor de protest împotriva atacului întreprins la Santiago de elemente ale fostei junte militare, grupuri de manifestații din capitală s-au baricadat pe unele străzi

CORRESPONDENȚĂ DIN PARIS

PRIMELE ECOURI DUPĂ ALEGERILE PREZIDENȚIALE

„Cea mai pasionantă confruntare electorală din Franța“ — cum au fost apreciate aci alegerile prezidențiale — s-a încheiat. Potrivit comunicatului oficial, din 28.920.909 alegători, înscrisi au votat 24.373.401 (84,30 la sută). Au fost exprimate 23.708.654 voturi, din al căror total, 13.085.407 (55,20 la sută) au revenit lui de Gaulle, iar 10.623.247 (44,80 la sută) lui François Mitterrand.

Astfel, generalul de Gaulle a fost reales președinte pentru încă o perioadă de șapte ani. În legătură cu rezultatele alegerilor, frunțașii politici francezi au făcut declarații, exprimîndu-și părerea despre semnificația votului. Primul ministru Pompidou a declarat presei că este satisfăcut de rezultatul scrutinului și și-a exprimat speranța că acest rezultat „corespunde unei situații durabile“.

Primele comentarii de presă exprimă o gamă largă de opinii. În unele ziare, publicații, se subliniază că generalul de Gaulle și-a asigurat majoritatea

voturilor datorită, în primul rînd, politicii sale externe îndreptate spre promovarea consecventă a principiului suveranității naționale a Franței, reducerea hegemoniei americane, revizuirea structurii organizatorice a N.A.T.O. care asigură poziția de comandă a S.U.A., poziției la înarmarea nucleară a Germaniei occidentale etc. etc. Astfel, ziarul „Paris Jour“ spune că alegerea lui de Gaulle constituie „o victorie incontestabilă, dacă se ține seama de dezlănțuirea de pasiuni ce a înconjurat candidatura sa“. Ziarul atribuie acest rezultat campaniei duse de președinte.

Voturile obținute de Mitterrand, — arată „Combat“ constituie un „rezultat strălucit“ obținut de forțele de stînga grupate în jurul acestui candidat. „France Soir“ subliniază că Mitterrand „s-a bătut bine fără a-și menaja ostentat“, fiind recompensat cu 45 la sută din voturi, „ceea ce este o cifră considerabilă“. Iar „Paris-Jour“ adaugă: „Președintele va trebui să țină seama de cele 10 milioane de voturi dobîndite de Mitterrand“.

Primele reacții parvenite de la Washington se caracterizează prin tendințe de intensitate deosebită de a se masca sentimente ce variază între iritare și remanere. Motivele acestei irități nu constituie un secret: politica externă a lui de Gaulle a furnizat S.U.A. nu puține motive de nemulțumire, exprimate în forme din ce în ce mai deschise. După cum scrie „New York Times“, „Președintele de Gaulle a fost și va continua desigur să fie o mare amenințare pentru Washington, pentru puterile N.A.T.O. și pentru partenerii Franței din Piața comună. Totuși el este un element cunoscut, o figură istorică, un pionier într-o lume unde Franța rămîne o legătură vitală pentru orice coeziune pe care ar vrea să o stabilească Occidentul“. Într-un șir de ziare se subliniază că rezultatul alegerilor prezidențiale constituie o remarcabilă afirmare a forțelor de stînga. Se subliniază deosebi că, revizuit și acționînd împreună, aceste forțe pot exercita o influență deosebit de importantă în viața politică a țării.

François Mitterrand a declarat că numărul mare de voturi pe care l-a obținut confirmă că „se apropie momentul în care republicanii vor ieși victorioși“. Declarîndu-se bucuros de succesul uniunii forțelor de stînga, el a chemat pe toți republicanii să continue lupta pentru atingerea telului propus.

Waldeck Rochet, secretarul general al Partidului Comunist Francez, a declarat la postul de radio „Europe-1“ că „principala concluzie a alegerilor prezidențiale rezidă în faptul că în jurul numelui candidatului unic al stîngii s-a realizat atît în primul cit și în cel de-al doilea tur de scrutin o largă regrupare republicană. Partidul Comunist Francez, a continuat el, fiind satisfăcut cu și-a adus contribuția în mod activ la succesul candidaturii lui Mitterrand, își va intensifica eforturile pentru realizarea unității clasei muncitoare și a unității tuturor forțelor democratice și progresiste“.

Duminică, cei peste 24 milioane de alegători au semnat o importantă pagină în istoria politică a Franței.

AI. GEORGHIU

La Organizația Națiunilor Unite

Cooperarea internațională în folosirea pașnică a Cosmosului

Intervenția reprezentantului român

NEW YORK 20. — Trimisul special Agerpres, Nicolae Ionescu, transmis: În Comitetul politic al Adunării Generale a fost luată în discuție problema „Cooperării internaționale vînzînd utilizarea pașnică a spațiului extratmosferic“. Delegații Austriei, Franței, Uniunii Sovietice, S.U.A., Italiei, României, R.A.U., Japoniei, Ungariei, Australiei, Indiei și al altor țări au vorbit în intervențiile lor despre avantajele pe care le prezintă cooperarea internațională în acest domeniu, au subliniat necesitatea folosirii spațiului cosmic în scopuri pașnice.

În intervenția sa, reprezentantul permanent al țării noastre la O.N.U., ambasadorul Mihail Haseganu, și-a exprimat satisfacția în legătură cu succesele realizate de oamenii de știință sovietici și americani în cercetarea Cosmosului, cărora li s-au alăturat de curînd și oamenii de știință francezi. El a arătat, totodată, necesitatea aplicării pe scară tot mai largă a cercetărilor nucleare în domeniul tehnic, în producție și în viața cotidiană. În continuare, delegatul român a spus: „Pentru atingerea acestui obiectiv, delegația română consideră că trebuie să existe un proces pregătitor de perspectivă, care să facă posibil ca toate statele să beneficieze de cercetările științifice și tehnice în exploatarea spațiului extratmosferic. În acest cadru considerăm că un loc central trebuie să-l ocupe pregătirea de cadre naționale de specialitate, în măsură să asigure în toate țările utilizarea aplicațiilor devenite deja accesibile“.

Subliniind necesitatea folosirii în scopuri pașnice a spațiului cosmic, reprezentantul român a arătat că domeniul în care O.N.U. poate să contribuie să joace un rol important este cel al reglementărilor juridice. El a atras atenția asupra „necesității imperioase a elaborării unei convenții în care să fie încorporate principiile ce trebuie să guverneze activitatea spațială a statelor“.

Comitetul politic al Adunării Generale a O.N.U. a adoptat o rezoluție privind problema „cooperării internaționale vînzînd utilizarea pașnică a spațiului extratmosferic“.

ROMA 20. — Corespondentul Agerpres, I. Mărgineanu, transmite: După patru zile de dezbateri, primul congres al Partidului socialist italian al unității proletare și-a încheiat lucrările duminică seara prin adoptarea documentului politic final și alegerea Comitetului Central.

Rezoluția care aprobă tezele și raportul prezentat de secretarul partidului, Tullio Vecchiotti, afirmă că linia politică a partidului trebuie continuată în strînsă unitate cu partidul comunist și cu acele forte ale socialistilor care resping politica partidului social-democrat.

P.S.I.U.P. este hotărît — se arată în continuare în rezoluție — să-și dea contribuția maximă la lupta împotriva imperialismului, pentru unitatea mișcării muncitorești cu mișcarea de eliberare națională.

PRAGA 20 (Agerpres). — La Praga s-au încheiat lucrările sesiunii a IX-a a Adunării Naționale a R. S. Cehoslovace. Deputații au examinat și aprobat proiectul de lege cu privire la planul de dezvoltare a economiei naționale și la bugetul de stat pe anul 1966. Au fost adoptate, de asemenea, și alte proiecte de lege.

ROMA. În cadrul simpozionului național de medicină care a avut loc la Roma s-a anunțat descoperirea unui nou antibiotic denumit melacilină, a cărui rază de acțiune antibacterică este foarte largă, fiind bine tolerat de organism și avînd o toxicitate neglijabilă.

—94,5 grade la Polul Sud I

OSLO. Potrivit unui comunicat al Institutului polar din Norvegia, temperatura minimă la Polul Sud a atins în iarna australă de anul acesta minus 94,5 grade Celsius, cea mai scăzută temperatură înregistrată vreodată la acest pol.

SOFIA. Ea invitația Consiliului Central al Sindicatelor din R. P.

Aniversarea Frontului Național de Eliberare sud-vietnamez

Adunarea de la Hanoi

HANOI 20 (Agerpres). — În sala Ba Dinh, din capitala R.D. Vietnam, a avut loc o adunare pentru sărbătorirea celei de-a V-a aniversări a Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud (20 decembrie), a celei de-a XIX-a aniversări a războiului de rezistență împotriva colonialismului francez (19 decembrie) și a celei de-a XXI-a aniversări a Armatei populare vietnameze (22 decembrie). La adunare au participat președintele Ho și Min, conducătorii de partid și de stat, membri ai Adunării Naționale a R. D. Vietnam, reprezentanți ai Frontului Patriei, ai unor organizații de masă, ai forțelor armate, reprezentanți ai presei și radiofoniei.

A luat cuvîntul Ton Duc Thang, președintele Prezidiului C.C. al Frontului Patriei din Vietnam, care a vorbit despre lupta de eliberare din Vietnamul de sud și despre lupta întregului popor vietnamez împotriva agresiunii americane, pentru reunificarea patriei. A vorbit apoi Hoang Quoc Viet, membru al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Vietnam și membru al Prezidiului C.C. al Frontului Patriei.

Adunarea a adoptat o rezoluție în care se reaffirmă hotărîrea populară de a-și consemna de nord de a sprijini lupta de eliberare din sud și de a lupta pînă la capăt pentru zdrobirea agresiunii americane.

SAIGON Acțiuni curajoase ale patrioților

SAIGON 20 (Agerpres). — Saigonul era duminică seara complet pustiu, ca urmare a intrării în vigoare a restricțiilor asupra circulației, instaurate de teama intensificării acțiunilor patrioților cu prilejul aniversării Frontului Național de Eliberare. Cu toate acestea, anunță corespondentul Agenției France Presse, o patruză sud-vietnameză a fost atacată duminică seara. Trei polițiști au fost răniți. Au fost, de asemenea, lan-

sate grenade în fața a trei posturi polițienești, pe ziduri au apărut drapelul ale frontului și au fost răspîndite manifeste consacrate aniversării F.N.E., în ciuda faptului că pe majoritatea străzilor a fost interzisă complet circulația. Măsura cea mai spectaculoasă, transmite France Presse, a fost hotărîrea comandamentului american de a-și consemna pe toți militarii americani, începînd de la ora 9 seara.

DECLARAȚIA AGENȚIEI

VIETNAMEZE DE INFORMAȚII

HANOI 20 (Agerpres). — Agențiile occidentale de presă au transmis în ultimele zile știri din surse americane, în legătură cu unele sondaje întreprinse în vederea începerii negocierilor în problema vietnameză.

În legătură cu aceasta, Agenția vietnameză de informații a fost autorizată să dea publicității o declarație, potrivit căreia informațiile difuzate de Departamentul de Stat al S.U.A. privind un așa-numit sondaj de a se începe tratative, efectuat de partea Republicii Democratice Vietnam, „sînt o născocire, fără temel“.

Luni seara, patrioții sud-vietnamezi au lansat un nou atac în interiorul Saigonului. Agenția Reuter a relevat că o companie a patrioților a declanșat un puternic foc împotriva unui post de poliție situat la numai 6 km de centrul capitalei. Din surse de la Saigon se arată că au intrat în deștașoară în Vietnam patru patrioți care au rămas în viață după aproximativ 15 minute. Nu se cunosc încă amănunte în legătură cu pierderile suferite de posturile polițienești.

WASHINGTON 20 (Agerpres). — Casa Albă a anunțat numirea generalului John Engler în postul de comandant suprem adjunct al forțelor S.U.A. din Vietnamul de sud. În cercurile observatorilor se consideră că ea reflectă efortul intens pe care S.U.A. intenționează să-l desfășoare în Vietnam pentru a răspunde la necesitățile lor crescînde în efective militare.

Congresul partidului socialist italian al unității proletare s-a încheiat

ROMA 20. — Corespondentul Agerpres, I. Mărgineanu, transmite: După patru zile de dezbateri, primul congres al Partidului socialist italian al unității proletare și-a încheiat lucrările duminică seara prin adoptarea documentului politic final și alegerea Comitetului Central.

Rezoluția care aprobă tezele și raportul prezentat de secretarul partidului, Tullio Vecchiotti, afirmă că linia politică a partidului trebuie continuată în strînsă unitate cu partidul comunist și cu acele forte ale socialistilor care resping politica partidului social-democrat.

P.S.I.U.P. este hotărît — se arată în continuare în rezoluție — să-și dea contribuția maximă la lupta împotriva imperialismului, pentru unitatea mișcării muncitorești cu mișcarea de eliberare națională.

Potrivit modificărilor la statutul partidului, a fost introdusă funcția de președinte al C.C. A fost ales noul Comitet Central compus din 81 de membri.

J. Kádár a primit delegația Sovietului Suprem al U.R.S.S.

BUDAPESTA 20 (Agerpres). — La 20 decembrie János Kádár, prim-secretar al C.C. al P.M.S.U., a primit pe membrii delegației Sovietului Suprem al U.R.S.S. condusă de Piotr Selest, membru al Prezidiului C.C. al P.C.U.S., prim-secretar al C.C. al P.C. din Ucraina, care vizitează în prezent R. P. Ungară.

Nigeria

Primul congres al Partidului muncitoresc țărănesc socialist

LAGOS 20 (Agerpres). — În capitala Nigeriei se desfășoară lucrările primului congres al Partidului muncitoresc țărănesc socialist din Nigeria, la care participă aproximativ 350 de delegați, oaspeți și reprezentanți ai organizațiilor democratice din țară, precum și reprezentanți ai unor partide frățești. Uce Omo, președintele partidului, a declarat că P.M.T.S. din Nigeria, creat acum doi ani și jumătate, este o organizație încheiată din punct de vedere ideologic și politic care, conducîndu-se după ideile marxism-leninismului, se situează în avangarda oamenilor muncii din Nigeria, în lupta lor împotriva imperialismului și neocolonialismului, pentru un viitor mai bun al poporului.

Pe adresa Partidului muncitoresc țărănesc socialist din Nigeria au sosit telegrame de salut din partea unor partide comuniste și muncitorești.

PROBLEMA RHODESIANĂ ÎN ACTUALITATE

Un prim răspuns al Africii

Ne-am obișnuit să auzim tot mai des în organizațiile internaționale glasul unei Africi reflectînd un proces de afirmare crescîndă a solidarității sale. Am ascultat recent acest glas la Națiunile Unite, pronunțîndu-se ferm împotriva colonialismului și a uneltorilor imperialiste, pentru baricada drumului amelor nucleare pe continent, pentru transformarea acestuia într-o zonă denuclearizată. În același for am reținut protestul și condamnarea unanimă rostită de același glas împotriva politicii rasiste sud-africane, ca și a celor din Rhodesia.

Și iată că acum voința statelor africane se redălmă din nou, cu tărie, în fața actului sfidător al rasistilor de la Salisbury. Pe toate meridianele continentului, de la Alger la Dar-Es-Salaam, de la Accra la Cairo, actul ilegal și samavolnic al credințelor statului rasist al Rhodesiei a fost întîmpinat cu o furtună de indignare. State foar-

te deosebite ca structură internă și ca orientare politică, în poliția a diferite manifestări cu caracter contradictoriu au oplus un NU hotărît regimului lui Ian Smith și politici echivoce a Angliei. Critica severă a statelor africane la adresa puterii administrante dezmită prin sine însăși afirmația Angliei că ea a făcut tot ce se putea în această problemă.

După cum se știe, la recenta conferință de la Addis Abeba a ministrilor de externe ai O.U.A., statele africane și-au afirmat hotărîrea de a rupe relațiile cu Marea Britanie dacă aceasta nu va pune capăt rebeliunii guvernului rasist pînă la 15 decembrie. Inițial, Londrei nu-i venea să creadă că hotărîrea va fi tradusă în fapt. Ulterior însă a trebuit să-și schimbe părerea. Știrile transmise de agențiile de presă în legătură cu aplicarea hotărîrii au provocat neliniște în Whitehall. Primele au dat semnalul Guineei și Tanzaniei. Au urmat apoi

Ghana, Mali, Mauritania, R.A.U., Congo (Brazzaville), Sudan și Algeria. Astfel, numărul statelor care au suspendat pînă acum relațiile cu Marea Britanie se ridică la nouă.

Desigur, unora dintre aceste țări, cum ar fi, de pildă, acelea membre ale Commonwealthului, în cadrul cărora dispun de anumite facilități în relațiile economice cu Anglia și cu alte state membre, nu le-a fost ușor să facă o asemenea pas. Dar sentimentul de solidaritate a statelor îndreptate a statelor independente din Africa, voința lor comună de a nu admite pe continentul lor crearea de zone de încordare și focare de pericol la adresa păcii și independenței popoarelor s-au dovedit mai puternice. Așa încît guvernul rasist al lui Smith, aliat al regimului de apartheid din Republica Sudafricană și al colonialiștilor portughezi, se loveste de riposta solidară a Africii.

Radu BOGDAN

Acțiuni diplomatice ale Zambiei

LUSAKA 20 (Agerpres). — Guvernul Zambiei întreprinde o serie de acțiuni diplomatice pentru a anihila pericolul ce amenință această țară din partea Rhodesiei de sud. Luni, o delegație a cabinetului zambian, alcătuită din ministri de externe, finanțe, minei și cooperativelor și ministrul agriculturii, a sosit la Londra, unde va avea întrevederi cu primul ministru Wilson. Vor fi abordate probleme privind securitatea Zambiei, precum și o serie de măsuri care să anihileze intențiile guvernului de la Salisbury de a aduce prejudicii economice Zambiei. La sosit la Londra, ministrul de externe al Zambiei a declarat că, după convocarea din capitala britanică, doi miniștri zambieni vor pleca la Moscova, iar alți doi la Washington, pentru a expune marilor puteri poziția Zambiei față de proclamarea unilaterală a independenței Rhodesiei.

LONDRA 20 (Agerpres). — Luînd cuvîntul luni în Camera Comunelor în cadrul dezbaterilor de politică externă, primul ministru Wilson a declarat că „Franța și Italia vor coopera cu Marea Britanie în aplicarea embargoului asupra petrolului cu destinația Rhodesia“. Pe de altă parte, Wilson a menționat că Statele Unite sprijină această măsură.

● Etiopia, Kenya, Uganda cer convocarea unei conferințe africane la nivel înalt

NAIROBI 20 (Agerpres). — Împăratul Etiopiei, Haile Selassie, președintele Kenyei, Jomo Kenyatta, și primul ministru al Ugandei, Milton Obote, au avut duminică convorbiri la Nairobi consacrate problemei rhodesiene. Ei au hotărît să transmită lui Diallo Telli, secretarul general al Organizației Unității Africane, un mesaj cerînd convocarea imediată a unei conferințe a șefilor de state și guverne africane în vederea studierii măsurilor ce vor trebui luate în scopul rezolvării problemei rhodesiene.

În momentul cînd premierul englez Wilson s-a urcat la tribuna O.N.U., reprezentanții țărilor africane au părăsit sala adunării ca protest față de atitudinea echivocă a Angliei în problema rhodesiană